

[5th August 1965]

Noes—cont.

Sri M. S. Selvarajan
 „ R. Sengalliappan
 „ N. Shanmugasundaram
 „ SV. SM. Sivaramanambalam
 „ S. Sivasubramaniam
 „ A. P. Soundravel Servai
 „ A. R. Subbiah Mudaliar

Sri R. Subramaniam
 „ K. S. Subramania Gounder
 „ R. Thangavelu
 „ M. D. Thiagaraja Pillai
 „ K. Thiruvengadam
 „ O. Venkatasubba Reddy
 „ M. William

Ayes : 34 ;

Noes : 77 ;

Neutral : Nil.

The Resolution was lost.

(2) *Provision of a separate constituency for Elementary School Teachers in the Legislative Council.*

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே,

“ நுவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சட்டமன்றத்தில் ஒரு தனித் தொகுதி ஏற்பாடு செய்வதற்காக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 171 (2) விதியின் கீழ் அவசியமான சட்டம் இயற்ற அல்லது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 171-வது விதியைச் சேர்ந்த (3) பகுதியின் (இ) உட்பகுதியைத் திருத்துவதற்கு இந்திய அரசாங்கத்தை நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்யும்படி இச்சபை இந்த அரசாங்கத்திடம் பரிந்துரைக்கிறது.”

என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

The Resolution was duly seconded.

MR. SPEAKER : Resolution moved—

“ That this House recommends to the Government to move the Government of India to bring in necessary legislation under article 171 (2) of the Constitution or amend sub-clause (c) of clause (3) of article 171 of the Constitution to provide a separate Constituency for Elementary School Teachers in the Legislative Council ”.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழகத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல பெருமையை நாம் கொடுத்திருக்கின்றோம். சாதாரணமாக ‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்’ என்று ஆசிரியரை இறைவனாகவும் கொண்டு நாம் மதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ‘மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்’ என்ற நிலையிலும் தெய்வத்திற்கு ஒப்ப ஆசிரியர்களை நாம் மதித்து வந்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல; நம் பிள்ளைகளை பள்ளிகளில் ஆரம்பத்தில் படிப்புக்கு வைக்கின்ற நேரத்தில் ‘ஹரி ஓம். . . குருவே துணை’ என்ற அளவுக்கு ஆசிரியர்களுக்கு பெருமையை கொடுத்திருக்கிற தமிழகத்தில், இப்போது ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாகி வருகிறது என்பதை நான் கூறி இந்த நாடு தெரிந்து கொள்ளவேண்டியதில்லை. நாம் அனைவரும் ஜனநாயகத்தில் இருக்கிறோம். மக்கள் ஆட்சியில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள், மக்கள் சரியான நிலைமையில் வாழ்வதற்கான நிகழ்ச்சிகள்,

5th August 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

நாடு வளம்பெற வளருவதற்கான நிகழ்ச்சிகள், அதற்கு எதிரி
டையாக நடைபெறக்கூடிய செயல்கள், இவைகளை எல்லாம்
அறிந்து, நாடு நலம்பெற வாழ்வதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்து
வதற்கான செயல்களை ஆற்றவேண்டிய தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்க
வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள்
இதற்கான போதிய அறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும்.
ஆக, மக்கள் நல்ல அறிவு பெறாத நிலையில் இருந்து விடுவார்களா
னால், 'வல்லவன் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்ற முறையில் ஆட்டு
மந்தைக் கூட்டம் போல பணத்திற்கும் மற்ற இனத்திற்கும்
அடிமைப்பட்டி வாக்களித்து நாட்டிலே மக்களாட்சி நல்ல முறையில
யில் மலர வழி இல்லாமல் செய்து விடுவார்கள். மக்கள் நல்ல
அறிவுடையவர்களாக இருப்பது மக்களாட்சிக்கு அவசியம். அது
ஆசிரியர்களால்தான் ஆகும். ஆகவே, மக்களாட்சி நல்ல முறையில
யில் மலரவேண்டுமென்றால் ஆசிரியர்கள் நிலை நல்ல முறையில்
உயரவேண்டும் என்பதை நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும்
ஒப்புக்கொள்வார்கள். இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் நிலை எப்படி
இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மருத்துவக்
கல்லூரிக்கு மனுச் செய்து இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால், பொறியியல்
கல்லூரிக்கு மனுச் செய்து இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால்,
விவசாயக் கல்லூரிக்கு மனுச் செய்து இடம் கிடைக்கவில்லை
என்றால், விலங்கின இயல் கல்லூரிக்கு மனுச் செய்து இடம்
கிடைக்கவில்லையென்றால், கடைசியிலே ஆசிரியர் பயிற்சிப்
பள்ளிக்கு மனுப் போடுகிற நிலையிலே நாடு இருக்கிறது. ஏன்
இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க
வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் ஆசிரியர்
துறைக்கு நல்லவர்கள், திறமையானவர்கள் வரக் கூடிய
நிலையை உருவாக்கவேண்டும். ஆனால் அந்த நிலை ஆசிரியர்களுக்குச்
சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி விடுகிற ஒன்றிலேயே முடியு
விடாது. ஆசிரியர்களை மதிப்பதை மறுத்து விட்டு பணத்தைக்
கொடுத்து விட்டால் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வந்து விடுவார்கள்
என்று எண்ணிப் பார்க்க முடியாது. ஆசிரியர்களை நல்ல நிலைக்
குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால் பணம் கொடுப்பது
மட்டுமல்ல, வேறு பல காரியங்களும் செய்ய வேண்டும். அரசு
ஆணை இடலாம், "இத்தனை பேர்கள் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வர
வேண்டும்" என்று. ஆணையிட்டு இத்தனை மணிநேரம் வேலை
செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆசிரியர்கள்
விரும்பி மாணவர்களை உருவாக்கும் நிலை இருக்கவேண்டுமே
தவிர, ஆணையிட்டு இந்த அரசு காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள
முடியாது. ஆசிரியர்களிடமிருந்து நல்ல பணிகளைப் பெறுவது
என்பது ஆணையிட்டால் முடியாது. ஆணையிடுவதால் வேறு வித
மான விளைவுகூட வரும். நல்ல மாணவர்களை உருவாக்குவதை
விட்டு தீயவர்களாக உருவாக்கும் நிலையில், அரசு ஆணையிடுகிறது,
அந்த அரசை அழிக்கத் தக்க மாணவர்களை உருவாக்கவேண்டு
மென்று அப்படிப்பட்ட நிலையைக் கூட உருவாக்க முடியும்.

10-30
a.m.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [5th August 1965]

ஆகவே, வள்ளுவர் வாக்குப்படி—

“வில்லே ருழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லேருழுவர் பகை”

என்று முறையில் அரசு ஆசிரியர்களைத் தங்களுடைய அதிகாரத்தைக் காட்டி பணியவைப்பது என்ற நிலையை உருவாக்கக் கூடாது. ஆகவே ஆசிரியர்களை ஆணையிட்டுப் பெற முடியாது, அதிகச் சம்பளத்தைக் கொடுத்தும் பெற முடியாது என்றால், எப்படிப் பெற முடியும்? ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே விரும்பித் தங்கரிடத்தில் இருக்கிற அறிவுச் செல்வங்களை மாணவர்களுக்கு வழங்குகிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களை உயர்ந்த நிலையில் வைத்து அவர்களைக் கொண்டாட வேண்டும். ஆசைக்கு அடிபணியாதவர்களும், ஆணைக்கு அடங்காதவர்களும் கூட புகழை விரும்புவார்கள். இன்றைய தினம் அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு அந்த முறையில் செய்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள், பட்டங்கள், வழங்குகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால் ஆசிரியர்களுக்குப் பெருமை செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அது மட்டிலும் போதாது. இப்போதைய நிலைமையில், இப்போதைய சூழ்நிலையில் சட்ட மன்றங்களில் ஆசிரியர்களை அமர்த்துவது, மற்றவர்களை அமர்த்துவது அவர்களுக்குச் செய்கிற பெருமையாகக் கருதப்படுகிறது. ஆசிரியர்களை அந்த முறையில் சட்ட மன்றத்தில் உட்காரச் செய்யவேண்டும் என்ற என் கருத்தை முதலிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்குப் பெருமை செய்ய வேண்டும். அதற்காகச் சட்ட மன்றத்தில் அவர்களை உட்காரச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால் என்று சொல்லுவார்கள். இப்போது உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்கள், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள், கல்லூரிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், சரி பாதிக்கு மேல் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தான் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய இடர்பாடுகள், ஆரம்பப் பள்ளிகளை எப்படி வளர்க்கலாம் என்ற நிலைமை எல்லாம் தெரியும். ஆகவே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்தால் எதிர்காலத்தில் ஆரம்பக் கல்வி எந்த அளவில் அமையவேண்டுமென்ற முறையில் அவர்களுடைய முதிர்ந்த அனுபவத்தைப் பெற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்றுதான் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சட்ட மன்றத்தில் இடம் அளிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதற்கு முக்கிய காரணம் ஆகும். பாராளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து விவாதிக்கப்பட்டது. இப்போது இருக்கிற தொகுதிகளிலே ஆசிரியர்கள் தொகுதி என்று இருந்தாலும் வாக்களிக்கும் உரிமை உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறதே தவிர ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து விவாதிக்கப் பட்டது. அது கூடத்தான் வேண்டும். என்னுடைய தீர்

5th August 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மானம் அவர்களுக்கு மேலவையில் ஒரு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான். அதை உண்டாக்க நமது அமைச்சர் அவை முயற்சி செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஆசிரியர் சட்டமன்றத்தில் அமர முடியுமா என்றால் முடியாது. மருத்துவர்கள் இடம் பெறலாம், வழக்கறிஞர்கள் இடம் பெறலாம், தொழில் அதிபர்கள் இடம் பெறலாம், தொழிலாளிகள் இடம் பெறலாம், கலைஞர்கள் இடம் பெறலாம். சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறுகிற நேரத்தில் மருத்துவர்கள் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் தொழிலை விட வேண்டிய நிலை இல்லை. வழக்கறிஞர்களாக இருந்துகொண்டே சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறலாம். தொழில் அதிபர்களாக இருந்துகொண்டே சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறலாம். இந்த மன்றத்திலே கூட பல தொழில் அதிபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலை விடாமல் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்க முடியும். தொழிலாளிகள் அதே மாதிரி தங்கள் தொழிலை விடாமல் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்க முடியும். அதே மாதிரி கலைஞர்கள் இருக்க முடியும். ஆனால் ஆசிரியர் தொழிலை விடாமல் சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெற முடியுமா என்றால் முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெற வேண்டுமென்றால் தங்கள் தொழிலை விட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருப்பதால் ஆசிரியர்களுக்கு தனி இடம் இருக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

இப்போது பட்டதாரிகளுக்கு சட்ட மன்றத்தில் இடம் இருக்கிறது, ஆசிரியர்களுக்கு இடம் இருக்கிறது. பட்டதாரிகள் தொகுதியை உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொகுதியாக ஆக்கி விட்டு, இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்கள் தொகுதியை ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொகுதியாக ஒதுக்கி அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சிகளிலுள்ள அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம். யாருக்கும் மனம் நேரக்கூடிய தீர்மானம் அல்ல. நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம். இந்த தீர்மானத்திற்கு உருக்கொடுத்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சரையும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் தற்போது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திலே 'ஆசிரியர்களுக்குச் சட்ட மன்றத்திலே இடம் ஒதுக்கக் கேட்டோம், அதற்கு மறுக்கிறார்கள், வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள், எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள்' என்று வெளியிலே சொல்ல, தேர்தல் சமயத்திலே அல்லது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு வெளியில் பேசுவதற்கு உகந்த

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[5th August 1965]

தாக இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது ஆசிரியர்களுக்குச் சட்ட மன்றத்திலே தனித் தொகுதி ஒதுக்குவது அவசியமா என்பதை நல்ல கண்ணோட்டத்தோடு, அரசியல் நோக்கம் இல்லாமல் பார்த்தால் அது அவசியம் இல்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும் தனித் தொகுதி இருக்கிறதே அது போல ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் வேண்டாம் என்றால், என்னைப் பொறுத்த வரையில், உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய தனித் தொகுதியைக் கூட எடுத்து விடுவது நல்லது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். பட்டதாரிகளுக்கு என்று தனியாகத் தொகுதி வைத்துருப்பதைக்கூட நாள்டைவில் எடுத்து விடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். ஜனநாயக நாட்டிலே மக்கள் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். அதே நிலையில் மக்கள் எல்லோரும் வாக்குக் கொடுத்து ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்ட மன்றத்திற்கு வருவது தான் ஜனநாயக மரபு. அப்படி இருக்கும்போது படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களல்லாதவர்கள் என்று இனவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு வாக்களிப்பது என்பது ஜனநாயக நாட்டிலே ஒவ்வாதது என்ற கருத்திலேதான் நாள்டைவிலே இது போன்ற தொகுதிகளை ஒழித்து விடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அந்த நிலையில் அந்தத் தொகுதிகள் அவசியம் இல்லை, அவைகளைப் படிப்படியாக ஒழிக்க வேண்டும் என்று பேசக் கூடிய நேரத்தில், புதிதாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனியாகத் தொகுதி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சிறந்ததல்ல. நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கப் பட்ட அந்த வாக்கிலே அத்தனை பேர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய முறையில் இருக்கவேண்டுமேயல்லாது குறிப்பிட்ட இனத்தவர், படித்தவர், படிக்காதவர் என்று வாக்குக் கொடுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது முறையாகாது. 10-15 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரிந்தவர்களுக்குத் தான் வாக்குரிமை என்ற அந்த முறையில் தேர்தல் நடந்தது மாறி இப்போது படித்தவர், படிக்காதவர், ஆண்கள், பெண்கள் எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை அளித்துவிட்டு தனிப்பட்டவர்கள் வாக்கு அளிக்கும் முறையில் தனியாகத் தொகுதிகள் வைப்பது நியாயமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்று ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்களுக்குத் தொகுதி ஏற்படுத்தி சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், பிறகு வேறு கோரிக்கைகளும் வரும். பெண் ஆசிரியர்களும் தங்களுக்கு தனியாக தொகுதி வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். ஆண் ஆசிரியர்களோடு பெண் ஆசிரியர்கள் போட்டி போட முடியாது; தங்களுக்கும் தனித் தொகுதி வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். இப்படி எல்லா அலுவலர்களும் பிரிந்து தனித்தனியாக தங்களுக்கு ஒரு தொகுதி வேண்டும், கலைஞர்களுக்கு ஒரு தொகுதி வேண்டும், ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தொகுதி வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய

5th August 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

நிலைமைதான் ஏற்படும். ஜனநாயக நாட்டில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுவது நன்மை தரக்கூடியதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாளடைவில் இருக்கக்கூடிய தனித் தொகுதி களை ஒழித்துவிடவேண்டும். இந்த நாட்டில் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை பேர்களும் தேர்த லுக்கு நிற்பதற்கும் உரிமை வழங்கவேண்டும். இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் வாக்கு அளிப்பதற்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டு, மக்கள் விரும்பியவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அதிகாரத் தைக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என்று சொல்லுவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. பாரத நாட்டில் படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும், ஆசிரியர் களுக்கும், ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும், அத்தனை பேர்களுக் கும் சம அந்தஸ்துள்ள வாக்குரிமையை காங்கிரஸ் ஆட்சி வழங்கி யிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், அவரவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்பதற்கு தனியாக தொகுதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. அது மாத்திரமல்ல.

ஆசிரியர்களை தேர்தலில் ஈடுபடுத்துவது சரியா என்பதை யும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்காலத்தில் வரக் கூடிய பிரஜைகளை உருவாக்குவதில் அவர்கள் கண்ணோட்டம் இருக்க வேண்டும். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் சிறிய பால்கர்களை 5 வயதிலிருந்து 10 வயதிற்குள்ளாக இருக்கக்கூடிய பால்கர்களை நாட்டின் எதிர்கால பிரஜைகளாக உருவாக்கக்கூடியவர்கள், அவர் களுக்கு போதித்து வரக்கூடியவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அரசியலில் கொண்டுவந்து புகுத்துவது நல்லதா? சட்டமன்றத்தில் அங்கத்தினராக வருவது என்றால், அரசியல் அல்லவா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் வந்து உட்கார்ந்தாரோ அன்றைக்கே அரசியல் வந்து புகுந்து விடும். அதுவும் தனியாக ஆசிரியர் தொகுதி என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்தில், ஆசிரியர்களின் வாக்குகளைப் பெற்று தேர்தெடுக் கப்பட்டு வந்த ஆசிரியரை இங்கே தொடர்பு கொண்டு அவரவர்கள் கட்சிக்கு இழுக்கப் பார்ப்பார்கள். ஆகவே, ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும் என்றால், அவர்கள் வாக்கு களுக்காக அலைந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அங்கு அரசியல் நிச்சயம் வந்து புகும். இதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பல ஆசிரியர்கள் ஊர்வலம் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு தமிழ் பேராசிரியர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கூட கோர்ட்டுக்கு வரக்கூடிய நிலையைப் பார்க் கிறோம். ஆகவே, ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்று நாம் திட்டவாட்டமாகச் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் அப்படிச் செய்வது உசிதம் அல்ல. அவர்களை அரசியலுக்கு இழுத்துப் கொண்டுவருவது நல்லது அல்ல. படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடியவர்களை அரசியலில் கொண்டு வந்து சேர்க்கக் கூடிய நிலையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. அவர்களை அரசியலிலிருந்து ஒதுக்குவதுதான் சாலச் சிறந்தது.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [5th August 1965]

புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, எல்லோருக்கும் அவரவர்கள் உத்தியோகத்திலிருந்துகொண்டு சட்ட மன்றத்திற்கு வருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் அந்த உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறை கூறினார்கள், ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் அந்த உரிமை மறுக்கப்படுகிறது என்று புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கள் போதிக் கக்கூடியவர்கள், அவர்களுக்கு அரசியலில் இடம் இருக்கக்கூடாது, அரசியலில் அவர்கள் இருப்பது தவறு என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னோம். அவர்கள் ஏதாவது நமக்கு ஆகாதவர்களா, வேண்டாதவர்களா? அதற்காக நாம் ஆசிரியர்கள் தொகுதியை எடுத்துவிடுவதில்லை. அந்த எண்ணத்தில் அவர்களுக்கு தொகுதி கொடுக்காமல் இல்லை. அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், எதிர்காலத்து பிரஜைகளை உருவாக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களைக் கொண்டு வந்து அரசியலில் சேர்க்கக்கூடாது என்பதுதான் கருத்து. இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியின் காரணமாக, மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக, பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அவர்கள் சரியாக வேலை செய்யாததினால் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதைக் காணலாம். இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடாத உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் சராசரி தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதையும் காணலாம். ஆகவே, இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு ஆசிரியர்களை மறுபடியும் அரசியலில் இழுப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. ஆரம்ப ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி, பட்டதாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கென்று ஒரு தனித் தொகுதி வைப்பது உசிதமல்ல, அவர்களை அரசியலில் இழுப்பது நியாயமல்ல என்பது பற்றி திட்டவட்டமாக முடிவு எடுத்துக்கொண்டு, கூடிய சீக்கிரம் பட்டதாரிகளுடைய தொகுதியை, உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய தொகுதியை ஒழித்துவிடவேண்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் இந்த மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டும். எல்லா தனித் தொகுதிகளையும் ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திற்கு இப்பொழுது அவசியம் இல்லை. இதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்றால் அரசியலுக்குத்தான் அவசியம் இருக்கிறது அல்லாது வேறு காரணம் ஒன்றுமில்லை. நாங்கள் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்வதற்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு தனித் தொகுதி வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டோம், அம்மாதிரி தனித் தொகுதி கொடுக்க முடியாது என்று காங்கிரஸ் ஆட்சி மறுத்துவிட்டது என்று வெளியே போய் சொல்லுவார்கள். தங்களுக்கு தொகுதி கொடுப்பதை வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் என்று 'அ, ஆ' சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடியவர்கள் மனதை மாற்றி அவர்களை அரசியலில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதுதான்

5th August 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

எதிர்க் கட்சியின் நோக்கம் என்று நான் கருதுகிறேன். இது சரியல்ல, ஜனநாயக நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஹைஸ்கூல் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிக்கு மேல் சபையில் சட்டபூர்வமாக இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதியும் மேல் சபையில் அங்கம் வகிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களில் 50 சதவிகிதத்தினர் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள்ள பலாபலன்களைப் பற்றியும், தங்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றியும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு உரிய முறையில் கொண்டுவருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திலும் சரி, மேல் சபையிலும் சரி, அவ்வப்பொழுது இதுபோன்ற சர்ச்சைகளெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. இதுபோன்ற தீர்மானங்களும் வந்திருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை பராமரிக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய கண்காணிப்பின் கீழே இருக்கக்கூடிய குழந்தைகள் திசை மாறி சில சந்தர்ப்பங்களில் சில சம்பவங்களில் ஈடுபட்டு விடுகிறார்கள் என்ற மனக்குறை பலருக்கும் இருக்கலாம். இருந்தாலும்கூட, ஆசிரியர்களில் ஒருவர் சட்ட மன்றத்தில் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக வந்துவிடுவதனால் மாத்திரம் அவர்களுக்கு அரசியல் நோக்கம் வந்துவிடுகிறது என்ற வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் படித்தவர்கள், விவரம் அறிந்தவர்கள். அவர்கள் மேல் சபையில் ஒரு அங்கத்தினராக வருவதன் மூலம் மட்டும் அரசியல் நோக்கம் கொண்டவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள், அரசியல் வாதியாக மாறி விடுவார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல. இருக்கிற இடத்திலிருந்து உணர்கிற உணர்ச்சியோடு தெரிந்துகொள்வதற்கு முடியும் அவர்களால். ஆனால், பல இடங்களில் பலர் நினைப்பது போல ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் சமூகமே பெரும்பாலும் தேசியத்தைப்பற்றி தவறாக புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது தேசவிரோத சக்தியோடு இணைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அனுமானத்திற்கு நாம் வந்து விடுவது தவறு. அம்மாதிரி தீர்மானத்திற்கு வருவதற்கு அவசியம் இல்லை. ஆசிரியர்கள் நாடு விடுதலை அடைவதற்கு, தேச பக்தி உணர்ச்சியை ஊட்டக்கூடியவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களில் பலர் தேச பக்தர்களாக இருந்து, சிறை சென்று கஷ்டத்தை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அன்றும் இருந்தார்கள், இன்றும் இருக்கிறார்கள். தேசிய மனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் பல பேர்கள் இன்று ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், ஆசிரியர்களாக பணிபுரிந்து

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [5th August 1965]

வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வந்து மேல் சபையில் அங்கம் வகித்தால் அவர்களுக்கு அரசியல் நோக்கம் வந்துவிடலாம் என்று நினைப்பது சரியில்லை. எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 10 வருடத்திற்கு முன்பு, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஆசிரியர்களுடைய எமால்யுமெண்ட்ஸ், வசதிகள் பற்றி விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். நான் இங்கே பத்து, பன்னிரண்டு வருஷங்களாக இந்த சபையில் அங்கம் வகித்து வருகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் பொறுப்பு, அந்தத் துறையில் இருக்கும் நல் பலன்கள் இவற்றையெல்லாம் அவர்களேதான் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். அவர்கள் கையில் எதிர்கால வல்லவர்களும் நல்லவர்களும் உருவாகும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தத் துறையிலிருந்து வந்தவர்கள் மேல் சபையில் பங்கு கொள்ளும் விவாதங்களைப் பார்த்தால், அவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிறவர்கள் அந்தத் துறை சம்பந்தமாக, எஜுகேஷன் சம்பந்தமாக, அவர்கள் விவரங்களை திரட்ட இருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம், புத்தகங்களை ரெபர் செய்ய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் இருக்கிறது அவர்களுக்கு. ஆகவே, மேல் சபையில் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு என்று ஒரு இடம் ஏற்படுத்துவது நலமாக இருக்கும். அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும்.

அவர்களுக்கு வோட்டு அளிக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது முன்பு பரிசீலிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது வாக்குக் கொடுக்க அதிகாரம் வருகிறதோ, அதை ஒட்டியே தேர்தலில் நிற்கும் சந்தர்ப்பமும் வரும். ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக அவர்கள் வாக்களித்து அவர்களே அங்கம் வகிக்கும் வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான், அவர்கள் நிச்சயமாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தங்களுடைய நலபலன்களை எடுத்துச் சொல்ல, அந்தத் துறையில் இருக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துக் காட்ட சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அவர்களுக்கு அது ஒரு 'போரமாக' அமையும். அப்பொழுது அவர்களும் திருப்தியோடு, தங்கள் வசம் இருக்கும் குழந்தைகளை நல்ல முறையிலே எதிர்கால சிற்பிகளாக, நல்லவர்களாக உருவாக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்து, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது நீண்டநாள் கோரிக்கை. காலமெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிற கோரிக்கை. இதை நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்று சொல்லி இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம், புலவர் கோவிந்தன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன், நாட்டிலே பிறந்திருக்கிற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்,

5th August 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

தன்னுடைய நாட்டைப் பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும், மொழியைப் பற்றியும், நிச்சயமாக அக்கறை இருக்கத்தான் செய்யும். அப்படி அக்கறை இருப்பதால் அரசியலில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லி விட்டமுடியாது. ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள். இங்கு ஏற்படுகிற நன்மை நிமைகளை மற்றவர்களோடு ஒன்றாக இருந்து அனுபவிக்க வேண்டியவர்கள். சாதாரணமாகக் கல்வித் துறையில், இவர்கள்தான் ஆதாரக் கல்வியைக் கொடுப்பவர்கள். 'ஆதாரக் கல்வி' பற்றி இப்பொழுது நாம் வேறு வகையில் அர்த்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். கல்விக்கு ஆதாரமான, அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய, தொடக்கக்கல்வியை கல்வியை போதிக்கின்றவர்கள், சிறு குழந்தைகளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை உண்டாக்கக்கூடியவர்கள், இவர்கள் தங்களுடைய எதிர்காலத்தை சீர் அமைத்துக் கொள்வதற்கு, அந்தத் தொழிலுக்கே ஏற்படுகிற தனித் தொகுதியில் நின்று உறுப்பினராகி தங்கள் துறைபற்றிச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமே. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் செல்ராஜ் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் தனித் தொகுதி ஏற்படுத்திவிட்டாலே, அவர்கள் தங்கள் தொழிலை மறந்துவிட்டு அரசியலில் ஈடுபட்டுவிடுவார்கள் என்பது சரியில்லை என்பதை விளக்கினார்கள். அவர்களில் ஒருவரை, அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக அனுப்ப ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. அதனால் அவர்கள் தொழிலை மறந்துவிடக்கூடும் என்பது பொருத்தமல்ல. எனவே, அவர்களுக்கு என்று தனிப் பிரதிநிதி இருந்தால், அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு உயர்நிலை ஆசிரியர் தொகுதி இருக்கிறது. அதைக்கூட நீக்கிவிடுவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நேரத்திலே ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் தொகுதி தேவைதான் என்று கேட்கக் கூடும். அதே நேரத்தில் அரசியலைப் புகுத்திவிடுவார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் கீழே, ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள் வசத்தில் இருக்கும் மாணவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அங்கே அவர்கள் அரசியலைப் புகுத்திவிடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். மேல் துறைக் கல்வியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மாணவர்களிடம் புகுத்த முடியும். அவர்கள் கீழே இருக்கும் மாணவர்களாலே அப்படிப்பட்ட வாதங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், இந்த ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள் வசம் இருக்கும் மாணவர்கள், சிறு குழந்தைகள்தான். அவர்களை அரசியலில் புகுத்தி விடுவார்கள் என்று சொல்லுவது சரியில்லை.

கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதா கவுடர் : அவர்கள் சொன்னார்கள், வாக்கு அளிக்க யார் யார் உரிமை பெற்று இருக்கிறார்களோ அவர்களைல்லாம் பொதுத் தொகுதியில் தேர்தல்களில் நிற்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று. அப்படி நிற்பதற்கு ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் தொழிலைச் செய்து

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [5th August 1965]

கொண்டே சட்ட சபைகளில் துழைய முடியாது. அதற்குத் தடை இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். அந்த எண்ணத்தில்தான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களின் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தமாக பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. பல உத்தரவுகள் போடப்பட்டு அவர்களுடைய தொழிலில் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக, சென்ற மாதம் ஏழாந்தேதி, பாட புத்தகங்களின் விலைபஸ் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதம் 31-ந் தேதிக்குள் ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தமாக புத்தகங்கள் தயார் செய்து, டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டிக்கு ஸப்மிட் செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் பாடபுத்தகங்களை எழுதி அச்சிட்டு 1½ மாத காலத்தில் கொடுத்துவிட முடியுமா? பாட புத்தகங்கள் எழுதுவதில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் பற்றி ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள்தான் கூற முடியும். ஆகையால், ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தனித் தொகுதி ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்துவதனால் அவர்கள் அரசியலிலே புகுந்துவிட மாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தனித் தொகுதி இருந்தால்தான் அவர்கள் சூலை ஒலிப்பதற்கு யாரையாவது அனுப்பி வைக்க முடியும். அவர்களே வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கலாம் அல்லது யாரையாவது அனுப்பி வைக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்துவதற்கு இன்றையதினம் இந்தத் தீர்மானத்தைப் புலவர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு வரவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் இதை முழு மனதோடு ஆதரித்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே நாட்டில் எதிர்க்காலச் சந்ததி நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்குச் சட்ட மன்றத்தில் இடம் கொடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்று ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு நான் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். முக்கியமாக நான் எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், அரசியலில் ஆசிரியர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற ஒரு எண்ணம் தீவிரமாக, அதிலும் தற்கால அரசியலிலே, இருந்து வருகிற ஒரு நிலையில் இம்மாதிரியான ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் படுமேயானால், அதை மேலும் மோகமாக்குகிற நிலைதான் வரும். எப்பதைக் கருதித்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன்.

5th August 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

தமிழ் நாட்டில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் லட்சத்திற்கும் மேலாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தில் கோரியிருக்கும் போது, அந்த ஆசிரியர்களை வரவொட்டாமல் தடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசுகிறோமே, அதன் காரணமாக ஆசிரியர் சமுதாயம் தங்களுடைய நலனைக் கருதுகிற தீர்மானத்தைக் காங்கிரஸே எதிர்க்கிற நிலைமை வந்துவிட்டதே, அதனால் ஆசிரியர்களுடைய அதிருப்தியைச் சம்பாதிக்கிறோமே என்ற வருத்தம் ஒரு பக்கம் எங்களுக்கு இருந்தாலும் கூட, நாட்டின் நலத்தைக் கருதி, மாணவர் உலக நலத்தைக் கருதி, இம்மாதிரியான இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

முக்கியமாக, இந்த ஆரம்பக் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், அநேகமாக ஆரம்பக் கல்வி அத்தனையும் இனிமேல் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தக்கூடிய ஒரு எதிர்காலத்தைத்தான் நாம் இன்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எய்டெட் ஸ்கூல்ஸ், ப்ரைவேட் மானேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல்ஸ் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் இனி எதிர்காலத்தில் ரிகக்னிஷன் கொடுக்க முடியாத நிலைமை வளர்ந்து கொண்டு வரும்போது ஆசிரியர்களுக்குத் தனித் தொகுதி வைத்து, அவர்களுக்கும் தனியாகப் பிரதிநிதித்துவம் இந்தச் சபையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நண்பர்கள் பேசினார்கள் என்றால் அவர்கள் இங்கு வந்து வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளும் போது, எந்தக் கட்சிக்கு அவர்கள் ஒட்டுச் செய்வார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். காலையிலே கூட ஒரு 'பாலட்' வந்தது. அவ்வாறு வரும்போது ஒரு பக்கத்தில் சார்ந்து நிற்க வேண்டிய ஒரு நிலை அவர்களுக்கு வந்து விடும். அம்மாதிரி வரும்போது அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியையாவது சாராமல் இருக்க முடியாது என்ற நிலை வந்துவிடும். 'ஆசிரியர்கள் முக்கியமாக அரசியலில் பங்கெடுக்கக் கூடாது,' 'நாட்டிலே இருக்கும் கல்வித் தரம் குறைந்துவிட்டது' என்று சொல்கிறோம். இதற்குக் காரணம், ஆசிரியர்களா, மாணவர்களா என்று நிச்சயிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாமலிருக்கிறோம். காரணம், இருக்கும் ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேருமே துரோணாச்சாரியராக இல்லை; இருக்கும் மாணவர்கள் அத்தனை பேருமே ஏகலைவர்களாகவும் இல்லை. ஆகவே தரம் நாட்டிலே உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமையில் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறபோது மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு இம்மாதிரி தொகுதி நிர்ணயித்து, அரசியலில் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுத்து வெளிப்படையாகப் பகிரங்கமாக ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடிய நிலையை இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்துவிடும் என்ற பயத்தினாலேதான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். ஆசிரியர்கள் நாட்டில் மாணவ சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தை வடித்தெடுக்கக்கூடிய சிற்பிகளாக இருக்கிறார்கள். கைதேர்ந்த சிற்பியின் கையில் ஒரு சிறு உளி இருந்தால் கடும் பாறையிலிருந்து அழகான சிலையாக வடித்தெடுத்துக் கொடுத்து விடக்கூடும். அது போல், நாட்டின் எதிர்கால சமுதாயத்தை வடித்தெடுத்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

[5th August 1965]

சக்தி இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்தினிடம்தான் இருக்கிறது. அவர்கள்தான் நாட்டிலே உள்ள மாணவர்களை நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் எதிர்காலத்தில் உருவெடுத்துக்கொடுக்கக்கூடிய விரும்புமாவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கட்சிப் பற்றற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அரசியலில் ஈடுபாடு இல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் இந்தச் தீர்மானம் வேண்டாம் என்று நான் எதிர்க்கிறேன். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை நல்லதொரு நிலைமைக்குக் கொண்டுவரக் கூடியவர்கள், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலே அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது, ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் காரணம் காட்டித் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரப் போகிறது. அந்தச் சமயத்தில் பொறுப்பு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கூட அதிகமாக இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அத்தனை பேருக்கும் இந்தத் திட்டங்களில் பெரும் பங்கு இருக்கிறது. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே ஆளும் கட்சியிலே உள்ள அமைச்சர்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்றாலும்கூட, அந்த நிர்வாகத்திலே நிதம் நிதம் பாடுபட்டு உழைக்கிற என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குத் தனித் தொகுதி வேண்டும் என்று கேட்க முடியுமா? அதற்கு ஒருபடி மேலே நான் சென்று நாட்டில் ஐனத்தொகையில் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பெண்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய நலனையும் உரிமையையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக பெண்களுக்கும் தனித் தொகுதி வேண்டும் என்று கூட நாங்கள் கேட்க முடியும். இப்படியெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டே போக முடியுமா? நகராட்சி மன்றங்களிலே பார்த்தால் பெண்களுக்குத் தனித் தொகுதி இருக்கிறது. ஆனால் சட்டசபையில் பெண் எம்.எல்.ஏ.-க்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரக்கூடிய அளவிற்குத் தனித் தொகுதி இல்லை. காரணம், எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில், படித்தவர்கள், படியாதவர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் அத்தனை பேருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்திருக்கும் நிலையில் பொதுவாக அத்தனை பேருடைய நலனையும் பாதுகாக்கும் வகையில் எடுத்துப் பேசக் கூடிய நிலையில் நாம் விர்நிருக்கும்போது, ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதி வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அரசியலில் ஆசிரியர்களை இழுக்க வேண்டாம், பொதுவாக இருந்து பணியாற்றுவார்களானால் நாட்டினுடைய எதிர்காலம் பிரஜைகளை நல்ல வகையில் வடித்தெடுத்துக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சட்ட மன்றத்திலே தனித் தொகுதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன்

5th August 1965] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் மகிழ்ச்சி யோடு வரவேற்று ஆதரிக்கின்றேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு முக்கியமான பணியை ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் விரிவாகக் கூறினார்கள். ஆரம்ப ஆசிரியர் சமுதாயம்தான் எல்லாவற்றுக் குமே மிகவும் முக்கியமானது. இங்கேயிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும், அமைச்சரவையானாலும், அத்தனை பேர் களையும் உருவாக்கியவர்கள் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் என்று சொல்ல லாம். கட்டடத்தைக் கட்டுகிறபோது, அஸ்திவாரத்தை போடு பவர்கள் எப்படி முக்கியமானவர்களோ அப்படித்தான் மாணவர் களைக் கல்வியளிவு பெறச் செய்வதற்கு அஸ்திவாரமிடுகிற பணி யைச் செய்கிறவர்களாக ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்குப் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கின்றபோது முக மலர்ச்சியோடு இருந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டு மானால், அவர்களுடைய மனம் மகிழ்வோடும், நிம்மதியோடும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதற்கு ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய குறைகள் போக்கப்பட வேண்டும். அவர்களு டைய குறைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு அவர்கள் மற்றவர்களை நாடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களை நாடுகிறபோதுதான் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள். இங்கே பேசிய கனம் உறுப்பினர் திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கூட, 'அரசியலில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குத் தனித் தொகுதி கூடாது' என்று வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவது கிடையாது. அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்து கொள்வதற்கு மற்றவர்களை நாட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நாடுகிறபோதுதான் அவர்கள் அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந் தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனித் தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டுவிடுமேயானால், அவர்களுடைய குறைகளை சட்ட மன்றங்களிலே எடுத்துக் கூற, எந்த அரசியல் கட்சியையும் நாடாமல் தனியாகவே இருந்து பணி புரிவதற்கு மிகவும் வசதி யாக இருக்கும். அதையொட்டித்தான் இங்கே பேசிய கனம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள், ஆரம்ப ஆசிரியராக இருந்த அனுபவத்தையொட்டி, ஆசிரியர்களுடைய குறையை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்ததன் காரணமாகத்தான் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனி இடம் இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் அவர்கள் பணியாற்ற முடியும். அவர்களுடைய குறை களை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போகும் என்று விளக்கினார்கள். ஆகவே, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனி இடம் ஒதுக்குவது தான் நல்லது. அதிலே எந்த அரசியல் கலப்பும் இருக்காது. அவர்களுக்குத் தனி இடம் கொடுக்கப்பட்டாததால்

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [5th August 1965]

தான் அவர்கள் மற்றவர்களை, நாடவேண்டியிருக்கிற காரணத்தினாலேதான், இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பழி அவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே அவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற காரணத்தினாலே இந்தத் தீர்மானம் மிகமிக முக்கியமானது என்பதை வலியுறுத்தி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. நா. அசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று புலவர் கோவிந்தன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரித்து மற்றத் தொகுதிகளுக்குத் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க இருப்பதுபோல ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்துகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே லட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதி இல்லாத காரணத்தினால், சட்டமன்றத்திலே தனியாக—அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்று அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்து வைக்க உறுப்பினர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல மற்ற பல உறுப்பினர்களை நாட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்போதுதான் யார், யார் யாரை நாடுகிறாரோ அவரைக் கொண்டு அந்த ஆசிரியர் இன்ன கட்சிக்காரரோ என்று சந்தேகிக்க இடமேற்படுகிறது. இன்றைய தினம் எந்தக் கட்சிக்காரரும் யாரையும் தங்கள் கட்சிக்கு இழுத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. காரணம் இன்றைக்கு அரசியலைப்பற்றி யாருக்கும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. அவசரங்களுக்கே புரிகிறது. அந்த அளவுக்கு நாட்டில் அரசியல் விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் லட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். வருங்காலச் சந்ததியினரின் அறிவையே வளர்க்கின்றவர்கள் அவர்கள் தாம். பாட திட்டம் எந்த வகையில் அமைய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய தகுதி அவர்களிடம் இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் இன்றைக்கு ஒன்று முதல் ஐந்தாவது வரையில் உள்ள பாடப் புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் 3-ஆவது வகுப்புப் பாடப் புத்தகம் கடினமாக இருக்கிறது. 5-ஆவது கலபமாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற தாரதம்மியங்களை அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று இங்கே யாராவது இருப்பார்களே யானால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். அரசாங்கமும் அவர்களுடைய யோசனைகளின்பேரில் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இன்று இருக்கக் கூடிய சங்கடங்களை நிவர்த்தி செய்து கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு என்று பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் அவர்கள் சங்கடங்களை வைத்துக் கொண்டு ஆண்டுதோறும் மகாநாடு நடத்துவதும், கூட்டங்கள் போடுவதும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அதைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்புவது—அதைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் எதோ ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போலக் கருத இடமேற்படுகிறது.

5th August 1965] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

இதில் கட்சிப் பிரச்சினைக்கு இடமில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கூட ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதி இருப்பதை ஏற்கக் கூடும். நம் நாட்டில் அடிப்படைக் கல்வி ஆரம்பக் கல்வி நல்ல முறையில் வளரவேண்டும், நம்முடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் எவ்விதக் குறைகளும் இன்றி தொழில்பட வேண்டும், அரசாங்கமும் அவர்களுடைய குறைகளை அவ்வப்போது களையவேண்டும் என்றால் ஆசிரியர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும். அவர்கள் சார்பில் சட்ட மன்றத்தில் பிரதிநிதி தேவை என்பதை அரசாங்கமும், மற்ற உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

திரு. என். துரைபாண்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கின்றேன். எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்கள் நல்லவர்கள் அல்ல, அல்லது அவர்கள் இந்த நாட்டுக்குச் செய்கிற பணி நல்ல பணி அல்ல என்ற நோக்கம் இல்லை. உண்மையில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசியதுபோல இந்த நாட்டின் வருங்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்குகின்றவர்கள் அவர்கள் தாம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த வேலையை அவர்கள் கடமையுணர்ச்சியோடு, நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் பயன்தரத்தக்கவகையில் செய்தால் போதுமானது. ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல இந்த மன்றத்தில் ஆட்கள் இல்லை. அதற்காகத் தனித் தொகுதி வேண்டும் என்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களிலேயே பலர் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வந்தவர்கள் தாம். அதை ராஜீநாமாச் செய்துவிட்டு அரசியலில் குதித்து இந்த மன்ற அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய குறைகள் என்ன என்பது தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய வர்களைக் கொண்டு அவர்கள் தம் குறைகளை நீக்கிக் கொள்ள முடியும். இன்றையதினம் அந்த ஆசிரியப் பெருமக்களின் ஊதியத்தை உயர்ந்த வேண்டும் என்பதாக இந்த மன்றத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் சரி, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் சரி வற்புறுத்தித்தான் வந்தார்கள். அரசாங்கமும் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகளைத் தந்து வருகிறது. ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதி என்று இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த மன்றம் அவர்களுக்குப் போதுமான மதிப்புக் கொடுத்துத்தான் வருகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதி தேவை இல்லை. இன்றைக்கு அவர்களுக்குத் தனித் தொகுதி வேண்டும் என்றால் லட்சக்கணக்கில் அரசாங்க சிப்பந்திகள் இல்லையா? அவர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும், அப்புறம் கெஜெடெட் ஊழியர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும், அதே மாதிரி போலீஸ் காரர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும், இன்னும் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்காரர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும். அப்புறம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். துரைபாண்டி.] [5th August 1965]

“அரசாங்கமே எங்களுடைய குறைகளைக் கேளுங்கள்” என்பதாக இன்றைய தினமே பல போர்டுகளைப் போட்டுக் கொண்டு போராடுகிறார்கள், அவர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டும், இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போமானால் இந்தச் சபையிலேயே இடம் இருக்குமோ, இருக்காதோ என்ற சந்தேகம் வந்துவிடும். இன்றைய தினமே ஆசிரியர்களுக்குத் தனிச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தீர்மானம் போடுகிறார்கள். அதன் நகல்களை சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். நாமும் அவர்களுடைய குறைகளைக் கவனித்து வருகிறோம். அவர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டியதில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மேல்சபை வேண்டுமா, அதற்கு அவசியம் உண்டா, இல்லையா என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். முன்னால் நம்மை ஆண்டவர்கள் சில முறைகளை வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறைகளின்படி மேல்சபை இருந்தது. காபி சூடாக இருந்தால் அதை ஆற்றிச் சாப்பிடுவதற்கு கப் அண்டு சாகர் தேவை என்பது போல கிழ்சபை கப், இங்குள்ள சூட்டை ஆற்றுவதற்கு மேல்சபை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னிப்பொறுத்த வரையில் சபை முன்பு உள்ள தீர்மானத்தை எதிர்ப்பது போலவே மேல் சபையும் வேண்டாம் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கப் அண்டு சாகர் இல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் காபி குடித்துவிடுவார்களா ? (சிரிப்பு).

* **திரு. எம். எஸ். மணி :** கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனித்தொகுதி வேண்டும். அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இடம் வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்ததை நான் பலமாக ஆதரிக்கிறேன். அதை ஆதரிப்பதற்குப் பல காரணங்களை நான் இங்கே சொல்ல முடியும். குறிப்பாக மேல் சபை என்று ஒன்றை வைத்திருப்பதன் நோக்கமே படித்த பல வல்லுநர்கள் பல மொழி தெரிந்தவர்கள், பல கலை வல்லவர்கள் தேர்தலில் நின்று தான் இந்த மன்ற நடவடிக்கைகளில் பங்குகொண்டு தங்கள் கருத்தை எடுத்து வைக்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். எல்லாவற்றிலும் வல்லவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மக்களுடன் நேரடித்தொடர்பு அதிகம் இல்லாமல் இருக்கக் கூடும். அதனால் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று வா முடியாது. இன்றைக்குத் தேர்தலில் நின்று பலர் வந்திருக்கிறார்களே என்றால் சிலர் சாதியின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறார்கள். சிலர் செல்வாக்கின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறார்கள். பலர் ஆள் பலத்தில் வந்திருக்கிறார்கள். பலர் பண பலத்தில் வந்திருக்கிறார்கள். இது போல அறிஞர் பெருமக்களும் வசட்டுமே என்று விட்டுவிட்டால் அவர்களுடைய நல்ல பல கருத்துக்களை

5th August 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

நாம் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும், ஆகவே மேல் சபை என்று வைத்து—அறிஞர் திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியாரைப் போன்ற கல்வி நிபுணர்கள்—பட்டதாரித் தொகுதி வழியாகவாவது வரட்டும் என்று செய்திருக்கிறோம். அவருடைய அறிவு நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதுபோலத்தான் இன்றைய தினம் நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு அடிப்படைக் கல்வியைப் போதிக்கின்ற, வருங்காலச் செல்வங்களை உருவாக்குகின்ற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு என்றே தனித்தொகுதி ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் இங்கே வந்த தங்கள் குறைகளை, கோரிக்கைகளை எந்த அரசியல் கட்சியின் தொடர்பும் இல்லாமல் அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்து வைக்க முடியும். அவர்கள் கேட்பது போல தனிப் பிரதிநிதித் துவம் கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இதனால் அரசியல் புகுத்தப்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அஞ்சவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத் தான் ஓட்டுரிமை உண்டு. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற இளைஞர்களுக்கு 5 வயது முதல் 12 வயது வரை தான் ஆகும். எனவே, அவர்களிடம் என்ன அரசியலைப் புகுத்தவிட முடியும்? ஓட்டுப்போடக் கூடிய உரிமையும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே அரசியலைப் புகுத்தி விடமுடியும் என்று அஞ்சத் தேவையில்லை. மேலும் அப்படிப்பட்ட இளைஞர்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் இங்கே வந்தால், அவர்கள் அந்தப் பிள்ளைகளுடைய கல்வியைப் பற்றியும், தங்களுடைய குறைகளைப்பற்றியும் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். மேல்சபை கூடத் தேவையில்லை என்ற வாதம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி கொடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள 20 எம்.எல்.ஏக்களின் பிரதிநிதியாக ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி இருக்கிறார் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் அவர்மூலத்தான் குறைகளைச் சொல்லி நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதில்லை. அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது சேலம் மாவட்டத்திற்கு மந்திரி இல்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி இருப்பதால் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதாவது கிடைக்கப்போகிறதா என்றால் ஒன்று மில்லை, ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தன் மாவட்டத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதியாக ஒரு மந்திரி இருக்கிறார் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டு குறைகளைச் சொல்ல முடியும். ஆளுங்கட்சி ஜாதிகளைக் கணித்துத்தான் மந்திரிகளைப் போட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது, இந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்காக ஏன் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெண்களையும் கௌரவிக்கவேண்டுமென்பதற்காக பெண்களுக்காக ஒரு பெண் மந்திரியும் போடப்பட்டிருக்கிறது.

[5th August 1965]

கனம் சபாநாயகர் : சீட் மட்டுமல்ல, மந்திரியும் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா ?

திரு. எம். எஸ். மணி : உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். மந்திரி கொடுக்காவிட்டாலும், ஒரு பிரதிநிதித்துவமாவது இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகதான் சொன்னேன். பெண்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது ஆண்களைவிடப் பெண்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் அவர்களுக்காக ஒரு பெண் மந்திரி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தொகுதியைக் கொடுத்தால் அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்கு ஓட்டளிப்பார்கள் என்று ஒரு பெண் அங்கத்தினர் ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். எந்தக் கட்சிக்கு ஓட்டளிப்பார்கள் என்று கேட்காமல் எந்தக் கருத்துக்கு, ஓட்டளிப்பார்கள் என்று கேட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் கட்சியை விட, ஒரு கட்சி சொல்லுகின்ற கருத்துத்தான் முக்கியமானது. திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவர் இந்த ஆசிரியர் தொழிலிலே இருந்த காரணத்தாலே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராகிய திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்திருக்கின்றார். ஆகவே, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென்று ஒரு தொகுதி கொடுத்திருக்கிறோம். ஏன் கொடுத்திருக்கிறோம் ? அவர்கள் ஊர்க் கோடியிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அரசியல் அறிவு இல்லை, படிக்க வசதியில்லை, அவர்கள் விவசாயத்தையே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களும் உயர்நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கல்வி வசதியளித்து, அவர்கள் படித்து ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இன்றைக்கு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் உயர்நிலைக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தப் பக்கத்தில் 10 பேர்கள், அந்தப்பக்கத்திலே 10 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதேமாதிரி இந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் தனித் தொகுதி தரப்பட வேண்டும். 10, 15 வருடங்களுக்கு முன்பு பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களைப் பார்த்தால் 'பாளை செய்பவன் குயவன்' என்றும், 'முடி வெட்டுபவன் அம்பட்டன்' என்றும் தான் இருக்கும். 'ர்' என்பதற்குப்பதிலாக 'ன்' என்றுதான் இருந்து வந்தது. ஆனால் அதை எதிர்த்து ஆசிரியர்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வந்த காரணத்தால் தான், 'ன்' என்பது போய் 'ர்' என்று வந்திருக்கிறது, இப்பொழுது பாளை செய்பவர் குயவர் என்று தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்வதற்கும், அவர்கள் தங்களுடைய நிலையை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி மிகவும் அவசியமாகும். அது மாத்திரம் அல்ல. எதிர்காலத்திலே பெரிய அரசியல் தலைவர்களாக, அமைச்சர்களாக, திறமை மிக்கவர்களாக மாணவர்களை உருவாக்கவேண்டியவர்களாக ஆசிரியர்கள் இருப்பதால் அவர்கள்

5th August 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

மனநிறையோடு இருந்தால்தான் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய முடியும், அவர்கள் அப்படி நல்ல முறையிலே பயிற்சி அளித்தால்தான் எதிர்காலத்தில் நல்ல வல்லுநர்களை நாம் பெற முடியும். அவர்களுக்கு ஒரு சீட் கொடுக்கிற காரணத்தால் எதையும் அவர்கள் செய்துவிட முடியாது. எந்த தீர்மானத்தையும் அவர்கள் தோற்கடித்துவிட முடியாது. எனவே அவர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசியாக ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. 'சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தான் ஆண்டி' என்று. அதைப்போன்று நாம் இன்று ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி கேட்கின்ற நேரத்திலே, மேல் சபையே வேண்டாமென்று சொல்லி அங்கே உள்ள பட்டதாரிகளின் தொகுதி வேண்டாமென்று ஆளுங்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கின்றபொழுது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி கொடுக்கிற நிலையை உண்டாக்கக்கூடிய அதே நேரத்தில், பட்டதாரித் தொகுதியை நீக்கவேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை எதிர்த்து நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய பணி, மிகவும் புனிதமான பணி; இந்த நாட்டின் சிறந்த தலைவர்களையெல்லாம் உருவாக்கக்கூடிய புதுனிமான பணி. இப்படிப்பட்ட சிறந்த ஒரு பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களை நாமாக வலுவாக அரசியலுக்கு—அதுவும் அரசியல் சூது, வஞ்சகம் நிறைந்ததாக எங்களுக்கெல்லாம் தெரிகிறது—இதில் ஆசிரியர்களை இழுத்துவிட வேண்டாம் என்ற காரணத்தால் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் கூறியதைப் போன்று கிராஜுவேட்டஸ் தொகுதி இருக்கவேண்டும், அது அவசியந்தான். ஏனென்றால் அவர்கள் படித்து மேலே வந்துவிட்டவர்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையைச் சொல்வதற்காக அது இருக்கவேண்டியதுதான். கிட்டத்தட்ட 300 பேர்கள் ஜனத்தொகை இருக்கிற ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுடைய பிரச்சனைகளை எடுத்துச்சொல்வதற்காகத்தான் நாம் எல்லாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி தேவையில்லை. அப்படி அவர்களுக்குத் தனித்தொகுதி கொடுக்கும் பொழுது, நிச்சயமாக வியாபாரிகள் அவர்களுக்கென்று ஒரு தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். வியாபாரிகள் இப்பொழுதே ஒரு தனித் தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி தொழில்துறையிலே ஈடுபடுகிறவர்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [5th August 1965]

கள் அவர்களுக்கென்று தனித்தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அதேபோல திருமதி ராஜாத்தி அவர்கள் சொல்லியபடி தொழிலில் ஈடுபடக்கூடிய பெண்கள் அவர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அதே மாதிரி செகரட்டரியேட்டில் வேலை பார்க்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அவர்களுக்கென்று ஒரு தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். ஆகவே, இப்படியே ஒவ்வொருவரும் தனித் தொகுதி வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய பிரச்சனை கிளம்பிவிடும். இதைக்கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் அவர்களே, உண்மையிலேயே ஆசிரியர்களுடைய பணி எப்படியிருக்கிறது, அவர்களை அரசியலிலே இழுக்கலாமா என்பதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களை அரசியலில் தேர்தல் சமயங்களில் பயன் படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை நாட்டிலே உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் புனிதமான பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை அரசியலுக்கு இழுத்தால் இந்தப் புனிதமான பணியை அவர்கள் செய்யமுடியாமல் அதற்கு இடைஞ்சல் செய்யக்கூடியதாகத்தான் அது இருக்கும். ஆகவே, அப்படியிருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் நல்லதாக இருக்காது என்பதால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் ஆங்கிலத்திலேயும், தமிழிலேயும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மொழிபெயர்ப்பிலே இருக்கின்ற ஒரு சிறு குழப்பத்தை நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துரைப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் தீர்மானத்தில் கவுன்சில் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் இருப்பதில் சட்டமன்றம் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம்கூட நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களும் அதனை ஓரளவு ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்று அழைப்பது இன்றையதினம் வழக்கத்திலே இருந்துவரும் ஒன்றாகிவிட்டது. ஆகவே, இந்த மன்றம் சட்டமன்றம் என்று அழைக்கப்படுகிற நேரத்தில் கவுன்சிலே மேல் சபையை சட்டமன்றம் என்று அழைப்பதால் ஒரு புதிய குழப்பம் ஏற்பட ஏதுவாகிறது. நம்முடைய அரசாங்க புத்தகங்களில் சட்ட மன்றம் மேல் சபையையும், சட்ட சபை கீழ்சபையையும் குறிக்கும்படி இருக்கிறது. மேல் சபை, கீழ்சபை என்று இருப்பதுகூட அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நமது மன்றமே சட்டமன்றம் என்று நாட்டிலே வழங்கப்படுகின்ற காரணத்தால் இதனைத் தொடர்ந்து சட்டமன்றம் என்று அழைப்பதற்கும், மேல் சபைக்கு வேறு ஒரு

5th August 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பெயரை வைத்துக் கொள்வதற்கும் இந்த மன்றமும், முதலமைச்சர் அவர்களும் தக்க முடிவினை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அந்த முடிவை மேற்கொள்கின்ற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கலந்து ஆலோசிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எங்களுடைய தலைவரால் தெரிவிக்கப்படுகின்ற கொள்கைகளைப் பொறுத்த வேறுபாடான கொள்கை இருக்கலாமே தவிர, அவருடைய தமிழ் அறிவிலும் தமிழ்ப் பயிற்சியிலும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக நம்பிக்கை இருக்குமென்ற காரணத்தால் அவரையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பெயர்த் திருத்தத்தை நிச்சயமாகக் கொண்டு வரவேண்டும், சட்ட மன்றம் எது, சட்ட சபை எது என்ற குழப்பம் மேலும் மேலும் முற்றாமல் இருக்க இது வழி கோலுவதாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆளுங்கட்சியிலிருந்து திரு. செல்வராஜன் அவர்களும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அவர் ஆதர்த்ததைப் போலவே ஆளுங்கட்சியிலுள்ள மற்றவர்களும் அதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்பினோம். ஆனால் அதை எதிர்த்து ஆளுங்கட்சித் தரப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவது கூடாது, மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவது கூடாது என்று ஆளுங்கட்சியினர் கூறுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் கூறுகின்ற 'அரசியலுக்கு' முன்பு தொக்கி இருக்கும் வார்த்தைகள் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது' என்பதுதான். ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் காங்கிரஸ் தரப்பிலே அரசியலில் ஈடுபடுவார்களேயானால் அவர்கள் அதை மனதார எதிர்ப்பார்களா? இல்லையென்பதைத்தான் பல நிகழ்ச்சிகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. எத்தனையோ மேடைகளில், அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கின்ற அரசியல் மேடைகளில் காங்கிரஸ் சார்பாக ஆசிரியர் பெருமக்கள் கலந்து கொண்டு பேசியிருப்பதற்கான பல ஆதாரங்களை என்னால் காட்ட முடியும். என்னுடைய தொகுதியிலிருந்தே கூடப் பல ஆதாரங்களைக் காட்ட முடியும்.

மாணவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்து இதே மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கப்பட்டு, எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் இங்கு இருந்த நேரத்திலே, நிதியமைச்சராக கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருந்த நேரத்திலே 'மாணவர்களை அரசியலிலே ஈடுபடுத்தக்கூடாது' என்பதிலே ஒரு ஒருமைப்பாடான கருத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது. அது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அந்தக் கருத்து அடுத்த எட்டாவது மாதம் மீறப்பட்டது. சுதந்திரம் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாணவர்கள் மாநாட்டில் அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பங்கு பெற்று அந்த மாநாட்டை நடத்தி வைத்தார்கள். இப்போது மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்று தீவிரமாகப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1965]

பேசப்படுகின்ற நேரம். அந்த மாணவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால் அது அரசியலாகும். அதே நேரத்திலே அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய ஜோதியைத் தூக்கித் கொண்டு ஓடியது 53 மாணவர்கள்தான் என்று பத்திரிகையில் போட்டிருக்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சி அரசியலில் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது, காங்கிரஸ் அரசியலிலே கலந்து கொள்ளலாம் என்பதை மனதிலே வைத்துத்தான் பேசப்படுகிறது என்ற காரணத்தால் . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாணவர்கள் தனி ஹோதாவிலே அரசியல் ஞானம் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபம் இல்லை. தனி ஹோதாவில் அரசியலில் அக்கறை செலுத்துவதிலே தவறில்லை. ஒரு கட்சிக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது ; அவர்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் பொதுவான கருத்து. எப்போது இந்த உடன்பாடு ஏற்பட்டதோ, எப்போது இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதோ அதற்கு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கு ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். அப்போது என்னிடம் சில காகிதங்களை மாணவர்கள் கொடுத்தார்கள். அவற்றோடு தவறுதலாக ஒரு காகிதத்தையும் என்னிடம் கொடுத்து விட்டார்கள். அந்தக் காகிதத்தை அப்போதைய கல்வியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய பார்வைக்கு அனுப்பினேன். அது ஒரு ரசீது. சிதம்பரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாணவர்களை மன்றத்திற்கு சந்தாவாக 25 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அந்த மாணவன் ரசீதைப் பெற்றிருக்கிறான். அதைத் தான் நான் கல்வியமைச்சருடைய கவனத்திற்கு அனுப்பினேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : 25 ரூபாய் சந்தா வசூலிக்கின்ற அளவுக்கு உள்ள அவ்வளவு பணக்கார இயக்கம் அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். மெம்பராகச் சேர எட்டணக் கொடுக்கவே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல வந்தது—இந்த மன்றத்தில் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட்டு எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் காங்கிரஸ் மாணவர்கள் மாநாட்டை நடத்திய மாணவர்களை, அந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டு ஊக்குவித்தார்கள் என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்பினேன். மாணவர்கள் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபடாமல் அரசியல் அறிவு பெறலாமென்ற அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதத்தை நாங்கள் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் மாணவர்கள் காமராஜர் ஜோதியை எடுத்துக் கொண்டு சென்றதைப் போல் வேறு ஒரு எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவருடைய ஜோதியை எடுத்துக்கொண்டு சென்றிருந்தால் அவர்கள் இன்று பள்ளிக் கூடத்திலா இருப்பார்கள் ? பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் அல்லவா இருப்பார்கள். ஆகவேதான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிக்கொண்டு வந்தேனே

5th August 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

யல்லாமல் வேறு அல்ல. மாணவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்பது பொதுவான கருத்து; எல்லாக் கட்சி களுக்கும் ஏற்படைய கருத்து. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்குத் தனித் தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தத் தொகுதியின் சார்பாக அவர்கள் மேலவையிலே இடம் பெற்றுத் தங்களுடைய பல்வேறு நிலைமை களுக்காக, ஊதிய உயர்வு வாங்குகை வசதிகளுக்காக, அவர்களுக் குத் தரப்படவேண்டிய வாய்ப்புகளுக்காக வாதாடவும், சட்ட மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லவும் பெறுகின்ற உரிமை அறுக்கப் படாமல் மேலும் அந்த உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற் காகத்தான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக வாதாட வும், தங்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் வழி வகுக்கின்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆளுங்கட்சியினர் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Leader of the Opposition.

Sri V. R. Nedunchezhiyan rose . . .

Srimathi T. N. Anandanayaki also rose.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

MR. SPEAKER: The hon. Leader of the Opposition may please resume his seat. When I say there is no time, hon. Mem bers feel dissatisfied about it. But, they do not give me their names earlier. The hon. Member, Srimathi T. N. Anandanayaki has been sitting here till now and she could have given her name to me earlier. Now when I called the hon. the Leader of the Opposition to speak, the hon. Member also rose to speak. Then I had to ring the bell and request the hon. the Leader of the Opposition to resume his seat. All such inconveniences can be avoided if only hon. Members co-operate with the Chair.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Even now I am prepared to co-operate, if it is inconvenient.

MR. SPEAKER: So the hon. Member will co-operate in the sense that she does not want to speak.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: Inconvenience has already been caused. Already the hon. Leader of the Opposition had risen from his seat to speak and I had to request him to resume his seat.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I am so sorry for the inconvenience caused, if any . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, if the hon. the Leader of the Opposition has already started to speak, it is not right that we should permit the hon. Member to speak or intervene.

[5th August 1965]

MR. SPEAKER : The hon. the Leader of the Opposition may now speak.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சட்ட மன்ற மேலவையில் துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கென்று தனித் தொகுதி அமைக்கப் படுதல் வேண்டும் ; அது நீக்கப்படக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட மன்ற மேலவை அவசியந்தானா இல்லையா என்ற கருத்துக்கள் பல இடங்களில் பரிமாறப்பட்டு வருகின்றது. சில மாநிலங்களில் சட்ட மன்ற மேலவை இல்லாமல் சட்ட மன்றம் மட்டுமே பணியாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. சில மாநிலங்களில் சட்ட மன்ற மேலவையும், கீழ் அவையும் வைத்துப் பணியாற்றி வருகின்றார்கள். மேலவை இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கூற வருகின்றபோது சட்ட மன்றத்திற்குப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த மன்றத்திற்கு வருகை தருகின்றவர்கள் போக, அரசாங்கத்திற்கு அனுபவம் மிக்க பலருடைய ஆலோசனைகள் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தால் பல்வேறு துறைகளில் அனுபவம் பெற்ற வல்லுனர்களாக விளங்குகின்றவர்கள் வேறு ஒரு அவையில் அமைவார்களானால் அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் தக்க முறையில் பயன்படும் என்ற கருத்திலேதான் மேல் அவை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சாதாரணமாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடும், இந்த மன்றங்களில் ஆசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள் இதுபோன்று பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்கள் வரமுடியும். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் கூட எடுத்து வைக்க முடியும், அவர்கள் அப்படி ஆலோசனைகள் கூறுவதின் மூலம் அரசாங்கம் தக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ளக் கூடும் என்று எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் மேல் அவை என்று ஒன்று இருப்பதற்குக் காரணமே நேரடியாக மக்களிடம் சென்று, ஒரு லட்சம் வாக்காளர்களிடம் நேரில் சென்று அவர்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று இந்த மன்றத்திற்கு வருகிற நிலையைப் பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி பெற முடியாத நிலையில் இருப்பவர்களின் அறிவு, ஆற்றல் இவை பயன்பட வேண்டும், அவர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் வேண்டும், ஆகவே நேரடியாக பொதுத் தேர்தலில் நிற்க வாய்ப்பில்லை என்று கருதப்படுகிற துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு அவை இருக்குமானால் அந்த அவையின் கருத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் மேல் அவை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரங்கள், உரிமைகள் இவற்றைப் பொறுத்துப் பார்த்தால் இந்த மன்றம் செய்கிற முடிவுகளே முடிந்த முடிவுகளாக அமைகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தின் முடிவை மாற்றியமைக்கும்

5th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வல்லமை மேல் அவைக்கு இல்லை. அவர்கள் எதையாவது நிராகரித்தால் இந்த மன்றம் மூன்று முறை அதை நிறைவேற்றி விடுமானால் இதைத் தடுத்து நிறுத்த மேல் அவைக்கு உரிமை இல்லை. மேல் அவையின் நோக்கம், சீரிய ஆலோசனைகளை, வல்லுனர்கள், நிபுணர்களிடம் இருந்து பெற, அமைகிற ஒரு அவையேயாகும். அந்த ஒரு முறையில்தான் அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்கள் அந்த அவையில் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் பல்வேறு தொகுதிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்ட மன்றத்தைச் சேர்ந்த நாமே எல்லாக்கருத்துக்களையும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கக் கூடிய வாய்ப்பிருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாமே சில பிரதிநிதிகளை மேல் அவைக்கு தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறோம். நாம் அத்தனை பேர்களும் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொண்டு சட்டங்களை உருவாக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும்போது நாம் ஏன் சில பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மேல் அவைக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது? ஏனென்றால், வல்லுனர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள், நிபுணர்கள் போன்றவர்கள், பொதுத் தேர்தலில் நிற்க வாய்ப்பற்றவர்கள், அந்தச் சூழ்நிலையைப் பெருதவர்கள் அத்தகைய வல்லுனர்கள், நிபுணர்கள் சிலர் விடுபடுதல் கூடாது, அவர்களின் சிறந்த ஆலோசனைகள் வருதல் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் அப்படிப்பட்டவர்கள் வர முடியாத நிலை ஏற்படுமானால் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆலோசனைகள் அரசுக்குத் தேவை என்ற காரணத்தினால்தான் சட்டமன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள் மேல் அவைக்கு. நாமே போதும் என்ற உணர்வோடு இருந்தால் நாம் சிலரை மேல் அவைக்கு தேர்ந்தெடுத்து அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த முறையில் தான் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி இருந்து வருகிறார். அப்படி இருந்து வருகிறவர்கள் எந்த அளவிற்கு பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை மேல் அவை குறிப்பேடுகளைப் பார்த்தால் ஆசிரியர்கள் தொகுதியில் இருந்து வந்தவர்கள் கல்விப் பிரச்சனைகள் பற்றிய பிரச்சனைகள் எழும்போது ஆசிரியர்களின் குறைபாடுகளை, கல்வியில் உள்ள குறைபாடுகளை, கல்வித் துறையில் ஏற்படுத்த வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவை பற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வருகிற அளவிற்கு அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது. ஒன்று வேண்டுமானால் கூறலாம். இப்போது கல்வித் துறையில் கல்லூரிக் கல்வித் துறை ஒன்றாகவும், துவக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி இரண்டையும் இணைத்து ஒரு நிலையில் வைத்திருப்பதால் துவக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு தொகுதி என்று வைத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தனித் தொகுதி என்ற ஒரு நிலை ஏற்படுத்தப்படுமானாலும்கூட அது மிகவும் நன்றாக அமையக் கூடும். ஒன்று கூறலாம், ஆசிரியர்கள் தொகுதியில் இருந்து வருகிறவர்கள் ஆசிரியராகத்தான் இருக்க வேண்டும், ஆசிரியர் தொகுதி வாக்காளராக உரிமை பெற்றிருக்க

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1965]

கிற ஒருவர்தான் அதன் பிரதிநிதியாக வரவேண்டுமென்று வேண்டுமானால் கூறலாம். இதில் ஏற்படுகிற சங்கடம் என்ன வென்றால் ஆசிரியர் தொகுதியாக இருந்தாலும் ஆசிரியராக அல்லாத ஒருவர் அந்த ஆசிரியர் தொகுதி வாக்காளர்களிடமிருந்து வாக்குகளைப் பெற்று அத் தொகுதி இடத்தில் வந்து அமரலாம் என்பதால் அரசியல் தலைவர்கள் கூட ஆசிரியராக இல்லாமல் இருந்தாலும், அத்துறையில் அவர்களுக்கு சம்பந்தம் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட அவர்களின் வாக்குகளைப் பெற்று ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அந்தத் தொகுதியில் வாக்காளராக இருப்பவர்கள்தான், அத்துறையில் இருப்பவர்கள்தான் ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக அமைய வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டைக் கூட நாம் ஏற்படுத்தலாம், சாதாரண பட்டதாரிகள் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. பட்டம் பெற்றவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அந்தத் தொகுதி வாக்காளர்களாக அமைந்து விடுவதில்லை. யார் தங்களை அத்தொகுதி வாக்காளராக பதிவு செய்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள்தான் வாக்காளிக்கலாமே தவிர மற்றவர்கள் வாக்களிக்க முடியாது. இந்த மாநிலத்தில் பத்தாயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகள் இருந்தாலும் வாக்காளர்களாக பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் ஒரு சில ஆயிரம் பேர்களே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் இந்த பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதிநிதி ஒரு பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் வைத்திருக்கிறோம். அதேபோன்று ஆசிரியர் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களை வாக்காளர்களாக பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலையை வைத்து அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதி ஒரு ஆசிரியராக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் அவர்களின் கருத்துக்களை நாம் பெற முடியும். மேல் அவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடுகளைப் பார்த்தால் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனைகள் வரும்போதெல்லாம் அப்பிரதிநிதிகள் ஆசிரியர்களுடைய நிலையை நன்கு விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துரைத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. அதேபோன்று தொழிலாளர்கள் தொகுதி என்று ஒரு தொகுதி நிர்ணயித்து பதிவு செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரதிநிதி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பவேண்டும், அப்பிரதிநிதி ஒரு தொழிலாளராக இருக்க வேண்டும் என்று வைத்து அவர்களுக்குமே ஒரு இடம் ஒதுக்கி வைத்தால் நல்லது. வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு என்று ஒரு தொகுதி நிர்ணயித்து இன்னின்ன தகுதி பெற்றவர்கள்தான் அத்தொகுதி வாக்காளர்களாக பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று வைத்து அத்தொகுதியில் இருந்து ஒருவரை மேல் அவைக்கு அனுப்பலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நல்லதுதான். அப்படிப் பட்டவர்கள் வருகிற நிலையில் சீரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு வசதி ஏற்பட முடியும். ஆக, மேல் அவையில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு இடம், வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு இடம், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு இடம் என்று

5th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வைத்தால் ஒவ்வொரு துறையில் உள்ளவர்களும் தங்களுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி வேண்டுமென்று கேட்பார்களே என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இவர்கள் தேவை என்று அத்தனை பேர்களும் உணருகிறார்கள். ஒருவர் குறிப்பிட்டார், எதிர்காலத்தில் போலீசார் தங்கள் பிரதிநிதி வேண்டுமென்று கேட்பார்கள் என்று. மற்ற துறைகளில் அப்படி கேட்பார்களே என்ற நிலை ஏற்பட வழியில்லை. அவர்கள் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்று சட்டதிட்டங்கள் இருப்பதால் அரசாங்க அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தேர்தலில் ஈடுபட, அவர்கள் எந்தத் தொகுதியிலும் நிற்க வாய்ப்பில்லை. பல துறைகளைப் பற்றிய பல சட்டங்கள் வருகின்றன. அவர்கள் கட்சி அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது என்று சொல்வதில் பொருத்தமிருக்கிறது. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தது போன்று ஆசிரியர்களோ அல்லது மாணவர்களோ அரசியலிலேயே ஈடுபடக்கூடாது என்பது சரியல்ல. அரசியலைத் தெரிந்து கொண்டு எதிர்காலத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கையில் இறங்கும்போது அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற முறையில் அவர்கள் அரசியலை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கப்பாற்பட்ட பாலிடிக்கல், கட்சி அரசியலில், ஈடுபடுவது தவறு என்றிருந்தாலும் அரசியலைத் தெரிந்து கொள்வது ஏற்ற ஒன்றுதான். ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், வர்த்தகத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நேரடியாக கட்சியில் ஈடுபட்டு அதில் மாச்சரியங்கள், சண்டை, சச்சரவுகளில் ஈடுபடுகிற அளவிற்கு ஈடுபடாவிட்டாலும் அரசியலில் அவர்கள் ஈடுபடத் தான் வேண்டும். அவர்களைப் பற்றி பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அவைகள் அவர்களைப் பாதிக்கின்றனவா அல்லது வசதி செய்து தருகின்றனவா என்று அவர்களே ஆராய வாய்ப்பு இருக்குமானால் அது மிக மிக நல்லது. சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன என்றால் நாம் இப்போது ஜனநாயகத்தின் முதல் கட்டத்தில்தான் நிற்கிறோம். நம் நாட்டில் ஜனநாயக முறை மெல்ல மெல்ல வளர வேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் குறைபாடுகள் நாம் நீக்கிக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தில் டைரக்டர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்றால் மாச்சரியங்கள் வந்துவிடுகின்றன, கட்சி அரசியல்கள் வந்து விடுகின்றன. கல்லூரிகளில் செயற்குழுவில் இயக்குனராக வர வேண்டுமென்றால் போட்டி ஏற்பட்டு கட்சி அரசியல் எல்லாம் வந்து விடுகின்றன. கட்சிகளை மறந்து அதற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் செயல்புரியக் கூடிய நிலை வரவதற்கு சில பல ஆண்டுகளாகும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சி இப்படிப்பட்ட வாப்படிக்களை கொடுக்காவிட்டால் ஜனநாயகம் எதிர்காலத்தில் நல்ல முறையில் உருவாக வழியில்லை. கோவில் நிர்வாகத்திற்காக நான்கு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றாலும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றாலும், கல்வித்துறை நிர்வாகத்திற்கு நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றாலும் மாச்சரியங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1965]

தேர்தலில், நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் கட்சி அரசியலே அவசியமில்லை. கட்சி அடிப்படையில் இந்த மன்றங்கள் அமையவில்லை. எல்லோரும் சேர்ந்து பணியாற்றும் கலமாக அவை விளங்குகிற பண்பாடு ஆங்காங்கு மலர்ந்து வருகிறது. ஆகவே, அரசியலில் ஈடுபடுகிற காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு இதை நிறுத்தி விடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆசிரியர்கள் கட்சி அரசியலில் வேண்டுமானால் பங்கு கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, துவக்கப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளி இவை இரண்டும் ஒரு அமைப்பின் கீழ் இருப்பதால் அவர்கள் ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பினால் அவர்கள் பிரச்சனையில் அவர்கள் மிக்க கவனமாக இருக்க முடியும். அவர்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகள், பல்வேறு முறைகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதை முழுவதும் கேட்டுக் கொண்டாலும், பல்வேறு உத்தரவுகள் அவ்வப்போது பிறப்பிக்கப்படுகின்றதால் அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகள் என்ன, அவற்றில் உள்ள தகராறுகள் என்ன என்பதை அவர்கள்தான் சரியாக உணர முடியும். ஆகவே அவர்களுக்கு என்று ஒரு பிரதிநிதி இருப்பாரேயானால் அவர்கள் பிரச்சனைகளைக் குறித்து தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. நான் அறிகிறேன், ஆசிரியர் தொகுதியை நீக்கி விட்டு பட்டதாரிகள் தொகுதியோடு சேர்த்து விடலாம் என்ற அபிப்பிராயம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இப்போதிருப்பதை நீக்கி விட்டு அதனுடன் சேர்க்காமல் இருப்பதை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவே இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதின் மூலமாக, எதிர்காலத்தில் ஜனநாயகத்தை இன்னும் மேலும் காப்பாற்றுவதற்கு முடியும், மேல்சபையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை, பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் விரிவாக சொல்வதற்குள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் மொழிபெயர்ப்பு பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மேல்சபை என்பதற்கு எந்தச் சொல்லை சரியான சொல்லாக வைக்கலாம் என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. இரண்டு மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன சொற்களை பயன்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். மேல் சபை, கீழ் சபை என்று சொல்வது நல்லதாக இல்லை. இதைச் சட்டமன்றம் என்று சொல்கிறோம். அப்படி வரும்போது அந்த மன்றத்தை எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. சாதாரணமாக இதைச் சட்ட சபை என்றும் மேல் சபையை சட்டமன்றம் என்றும் சொல்ல முன்னால் ஏற்பாடாகியிருந்தது.

5th August 1965]

கனம் சபாநாயகர் : ' Glossary of Technical Terms peculiar to the Legislature Department ' என்ற புத்தகத்தில் அப்படித்தான் இருக்கிறது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதை மாற்றலாம், இப்படி பல சொற்களை மாற்றவேண்டியிருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அறிஞர்கள், புலவர் பெருமக்கள் இவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சபைகளுக்கு என்னென்ன வார்த்தைகள் வைக்கலாம் என்று யோசனை சொன்னால் அந்த யோசனையை ஆராய்ந்து முடிவு எடுப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இன்னும் மக்கள் சபை இருக்கிறது. அதையும் நாம் பாராளு மன்றம் என்று சொல்லுகிறோம். பார்லிமென்ட் என்பதற்கு சரியான ட்ரான்ஸிலேஷனாக பாராளு மன்றம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. பாரை ஆளுவது பாராளு மன்றம், பார் என்று சொல்லும் போது உலகத்தை எல்லாம் சேர்த்து அல்ல, பாதத்தை ஆளுகின்றது, பாரை ஆளவில்லை. இப்படியெல்லாம் 'ரூட்'-க்குள் போய் பார்ப்பது சரியல்ல, பாராளுமன்றத்தைக் கூட இப்போது நாம் மக்கள்சபை என்று சொல்லுகிறோம். இப்படியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம், என்று நினைக்கிறேன். இதில் என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், இந்த மன்றத்திற்கு சட்டப் பேரவை என்று வைத்துவிட்டு, மேல்சபைக்கு சட்டமன்றம் என்று வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், மற்றவர்கள் சொல்லுகின்ற யோசனையை நான் ஆராய தயாராக இருக்கிறேன். . .

திரு. மு. கருணாநிதி : பாராளுமன்றத்தை நாம் மக்கள் சபை என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி சொல்லும்போது, அவர்கள் மட்டும் தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், மற்றவர்கள் அப்படியல்ல என்று வேறுபடுத்தி காட்டுவது போல் ஆகிவிடும். . .

டாக்டர் பா. நடராஜன் : மக்கள் பேரவை என்று வைக்கலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றி பின்னால் யோசிக்கலாம். இப்போது இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வருவோம். அதாவது ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு மேல்சபையில் தனியாக ஒரு தொகுதி அமைக்கவேண்டும் என்பது தான் இந்தத் தீர்மானம். இதே சபையில் முன்பு தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனியாக பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது. அதற்கு முன் வர்த்தகக் குழுவுக்கு என்று தனியாக பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது. தொழிலாளர்கள் என்பதில் ரயில்வேத் தொழிலாளர்களுக்கென்று தனியாக பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ரயில்வே அரசாங்க ஸ்தாபனமாக அகிவிட்டது, அப்போது பிரதிநிதித்துவம் இருக்கலாமா என்றிரு பிரச்சனை வந்தது. அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்கள் எப்படி சட்டமன்ற தேர்தலில் நிற்பது என்கிற பிரச்சனை வந்தது. அதற்கு விலக்காகவும் கொஞ்ச நாள் இருந்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1965]

வந்தது. பின்னால் நாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை செய்த போது இந்த சபையில் தனியாக தொகுதிகள் இருக்கவேண்டாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போதும் மேல்சபைக்கு சில தொகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுக்கென்று ஒரு தொகுதியிருக்கிறது. அதற்கான தேர்தல் இப்போதும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வரலாம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல, இந்தத் தொகுதியில் ஆசிரியர்கள் அல்லாதாரும் வருவதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பட்டதாரிகளுக்கு என்று தனியாக தொகுதியிருக்கிறது, அதே போன்று ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் இருக்கிறது. மேலும், அந்த மன்றம் அதாவது மேல்சபை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கின்ற பிரச்சனையையும் இங்கே சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எண்ணப்பொறுத்த மட்டில், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், மத்திய அரசாங்கத்தைக்கூட கேர்த்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சபைக்கு இடமிருக்கிறது. அந்த சபை இருப்பது நல்லது, மிக் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வர முடியவில்லை என்றாலும் அந்த மன்றத் திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து நல்ல கருத்துக்களை சொல்ல முடியும். ஆகவே மேல்சபை இருப்பது நல்லது என்ற கருத்து உறுதியாக இருக்கிறது. அதில் இப்போது சிறிதும் மாறுதல் இல்லை. இரண்டாவது, பட்டதாரிகள் தொகுதி தனியாக இருக்கிறது. அதை யொட்டி பட்டதாரிகள் வரலாம் என்றிருக்கும் போது, அதில் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் வரலாம், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது, ஆசிரியர்களாக இருக்கின்ற பட்டதாரிகள் வருவதற்கான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது, அப்படியிருக்கும்போது, இது போன்ற ஆசிரியர்கள் தொகுதி என்று தனியாக இருக்கவேண்டுமா என்கின்ற ஒரு கருத்தும் இருந்து வருகிறது. இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிற கருத்து, 'Thinking' என்று தான் சொல்லவேண்டும், நான் முடிவு என்று சொல்ல மாட்டேன். மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் மற்ற வழிகளிலும் நடைபெறுகின்ற மகாநாடுகளில் கலந்து கொள்ளுகின்றபோது அங்கே தெரிவிக்கப்படுகின்ற கருத்துக்களை பார்த்தால், ஆசிரியர்கள் தொகுதி என்று தனியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, அதை எடுத்துவிடலாம் என்றுதான் கருத்து தெரிவிக்கின்றார்கள். யார் தெரிவிக்கின்றார்கள் என்பதை சொல்லாம் விட, ஏகோபித்த கருத்து இவ்விதமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக தொகுதி வேண்டாம், அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது அதை எடுத்துவிடலாம் என்று பலரும் நினைக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஏன் நினைக்கிறார்கள் என்றால் ஆசிரியர்களை அரசியலில் சிக்க வைக்கக்கூடாது என்பதுதான் கருத்தாக இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்பது உண்மைதான். ஆனால் சட்டமன்ற தேர்தல் என்று வந்துவிட்டால், அவர்கள் போய் அரசியலில் சிக்கிக்கொள்கிறார்கள், அல்லது அரசியலில்

5th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்கள் சிக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களை அறியாமலேயே அரசியலில் சிக்கிக்கொள்கிறார்கள். அது கூடாது என்பது தான் கருத்து. அரசியலில் புகுந்துதான் வரவேண்டும் என்றிருந்தால் செல்வராஜ் அவர்களைப் போன்று, சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தலில் நின்று வெற்றிபெற்று இங்கு வந்து பல அரிய கருத்துக்களை சொல்லவேண்டும். அவ்விதம் தான் கனம் உறுப்பினர் செல்வராஜ் அவர்கள் வந்தார்கள், அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்தவர். அவர்கள் தேர்தலில் நின்று இங்கே வந்து சட்டமன்ற அங்கத்தினராக பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியராக இருந்த அந்த அனுபவத்தோடு கருத்துக்களை இங்கே வழங்க முடியும். செல்வராஜ் அவர்கள் வழங்குவது போல் வழங்கலாம். ஆசிரியராக தொண்டு புரிவது வேறு. அதில் அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது என்பதுதான் இப்போதுள்ள பலமான கருத்து. ஆசிரியர்களுக்கென்று எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி சொல்வதற்காக நான்கு பேர்கள் இங்கு வரவேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் சில அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவை தேடவேண்டியிருக்கிறது. யாரைப் போய் சேர்ந்து கொள்வது, என்பதையெல்லாம் பார்த்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர்க்க முடியாது. யாரைப் பிடித்தால் காரியம் நடக்கும், யாரோடு போய் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது, யாரோடு சேர்ந்தால் நன்மை கிடைக்கும், யாரை ஆதரித்துப் பேசவேண்டும், யாரை எதிர்த்துப் பேச வேண்டும் என்கின்ற பிரச்சனைகள் எல்லாம் வருகின்றன. அப்படியே மேல்சபையில் நான்கு பேர்கள் வந்து ஆசிரியர்களினுடைய பிரச்சனைகளைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தால் மட்டும் போதாது, கருத்து தெரிவித்து அது பத்திரிகைகளில் வந்து விட்டால் மட்டும் திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய ஆதரவைப் பெறவேண்டும், அங்கத்தினர்கள் என்று வந்தால், கட்சியை பிடிக்கவேண்டும். அப்படி வரும்போது, எந்த கட்சியை ஆதரிப்பது, எந்த கட்சியை வெறுப்பது, எப்படி ஆதரித்துப் பேசுவது, எப்படி எதிர்த்துப் பேசுவது என்பதிலும் ஈடுபட வேண்டும். அது இந்த மன்றத்தில் மட்டும் போதாது, வெளியிலும் இருக்கவேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மட்டும் இவ்விதம் செய்தால் போதாது, மற்ற ஆசிரியர்களும் அது போல் செய்ய வேண்டும். இப்படி வந்து விட்டால் ஆசிரியர் தொண்டு என்கேயிருக்கும்? படிப்பு என்கே போகும்? இவ்விதம் ஆசிரியர் தொண்டு பாதிக்கப்படுகிறது. வேண்டுமென்றால் பட்டதாரிகள் தொகுதி (க்ராஜுவேட்ஸ் கான்ஸ்டிடியூவன்ஸ்) யிலிருந்து இவர்கள் வரட்டும், அப்படி வருவது ஒன்று இப்போது செக்கன்டரி கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக பிரதிநிதிகள் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பது ஒன்று. இப்போது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம், ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தனியாக மேல்சபையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்ற வகையில், அதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தையே மாற்றவேண்டும் என்பது. ஒன்றை எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சர்க்கார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1965]

12-00
noon

உத்யோகஸ்தர்களுக்காக இருந்தால், சர்க்கார் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால் இம்மாதிரி தேர்தலில் நின்று வர முடியாது. போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வர முடியாது, உண்மை தான். ஆனால் டாக்டர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் சர்க்கார் சம்பளம் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு தனியாக தொகுதி வேண்டும் என்று கேட்கலாம். என்ஜினியர்கள் கேட்கலாம். தனிப்பட்ட என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட டாக்டர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் நிலைமை யாரும் உணர்ந்து பேசவில்லை, ஆகவே எங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கலாம். வழக்கறிஞர்கள் கூடக் கேட்கலாம். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும், திரு. மாதவன் அவர்களும் மற்றவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் வழக்கறிஞர்கள் என்ற ஹோதாவில் வரவில்லை. அந்த நிலையில் வழக்கறிஞர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கேட்கலாம். அப்படியே கேட்டுக்கொண்டுபோனால் அது எங்கே போய் முடியும் என்பது ஒன்று.

ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் தனிப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்தான் இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி அல்ல. பெரும்பாலும் அவைகள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன, அரசாங்கம் நடத்தும் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகள் என்றால், சர்க்கார் பள்ளிகள் என்றால் மட்டும், மற்றவைகள் உயர்ந்தவையா என்றால் அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் நின்று வர வழியில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப் பார்க்கும் போது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் பெரும்பாலும் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகள் பெரும்பாலும் ஸ்தல ஸ்தாபனப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவேதான் அவைகள் அரசாங்கப் பள்ளிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. சர்க்கார் சம்பளம் கொடுப்பதால் அரசாங்கப் பள்ளி என்பதல்ல, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும்தான் சர்க்காரினால் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனப் பள்ளிகளை ஒதுக்கி, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்குத்தான் உரிமை என்று சொன்னால் அது நியாயமாக இருக்காது.

மேலும், இப்போது நடைபெற்று வருகிற முறையிலே உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளெல்லாம் சிறந்த பிரதிநிதிகளாக அந்த மன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆசிரியர்களைப் பற்றியே பேசுகிறார்கள். பெரும்பாலும் ஆசிரியர்களைப் பற்றித் தான் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப் புறக்கணித்து விட்டுத் தங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி மட்டும், தங்கள் வர்த்தகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி

5th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மட்டுமா பேசுகிறார்கள்? அந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ கேள்விகள் வருகின்றன, நான் விடையளிக்கிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப் பற்றித்தான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். இப்போது இந்த ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கிற வரையில் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. தங்கள் பிரச்சனை எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறதா, கவனிக்கப்படுகிறதா என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஒருக்கால் இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்கள் தொகுதியே எடுக்கப்பட்டால்கூட ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களோ உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களோ சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய ஓட்டைக் கொடுத்து பிரதிநிதிகளாக வந்தவர்கள் தான் தங்களுடைய நலனை கவனிப்பார்கள், இல்லையென்றால் கவனிக்கப்பட்டமாட்டாது என்பது அல்ல. ஆசிரியர்கள் பணி முக்கியமானது. அவர்கள் இவம் சிற்றங்களைத் தயாரிப்பவர்கள், அவர்கள் தொண்டு புனிதமான தொண்டு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் நல்வாழ்வில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் ஆசிரியர்கள் பற்றி பிரச்சனை வரும்போது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் என்னென்ன வசதிகள் செய்திருக்கிறதோ அவைகளை மற்றவர்கள் செய்யவில்லையே என்று கூறுகிறார்கள். நம் தமிழ்நாட்டில் நான் ஸ்தல ஸ்தாபன ஆசிரியர்கள், தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஆசிரியர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா வசதிகளும் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அளவுக்கு அவர்களுக்கு பஞ்சப்படியெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. பென்ஷன் திட்டமோ மற்றதோ எல்லா வற்றையும் பாகுபாடு இல்லாமல் கொடுக்கிறோம். இதைப் பற்றி விலாதித்தபோது ஒரு மாநிலம், 'சென்னை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற வசதி எங்களுக்கு இல்லையே' என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போது திரும்பிப் பார்த்து 'உங்கள் நகரம் உயர்ந்த நகரமாக இருக்கிறது, நீங்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது' என்று சொன்னேன்.

ஆகையால், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் வரம்பு வந்து விட்டால் தான், நான்கு பேர்கள் பிரதிநிதிகள் என்று இருந்தால் தான் பாதகம் ஏற்படும். அவர்கள் சொன்னால்தான் உண்டு என்ற நிலை ஏற்படும். மற்றவர்களுக்கு 'நாம் ஏன் சொல்லவேண்டும், ஓட்டு வாங்கியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்' என்று ஏற்பட்டு விடும். ஜனநாயகத்தில் ஓட்டு வாங்குவதிலே பாகுபாடே இருக்கக் கூடாது. இந்த ஓட்டு வாங்கியவர், அந்த ஓட்டு வாங்கியவர் என்ற பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. நாட்டு நலனைப் பெருக்க மக்கள் நலனைப் பெருக்க கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். எந்தப் பிரதிநிதியும், நான் திடமாகக் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற எந்த உறுப்பினரும் ஆசிரியர்களை அலட்சியம் செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் நலனில் அக்கறைகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் இடத்திலேயும் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். ஆகவே, ஆசிரியர்கள் யாரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1965]

கொள்ளவில்லை என்று கவலைப்படவேண்டாம். அவர்களுடைய நலன்கள் அரசாங்கத்தினாலே கவனிக்கப்படும், இந்த மன்றத்தினாலும் கவனிக்கப்படும்.

இப்போது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையே மாற்றி உயர்நிலைப் பற்றி ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிறதை ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்றுவது சரியல்ல என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதுவும் ஆசிரியர்கள் தொகுதியே வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த மன்றத்தின் சார்பாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தனியாகத் தொகுதி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும். அவர்கள் தங்கள் நலனைத்தான் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள், மற்றவர்கள் நலனை கவனிப்பதில்லை என்ற நிலை ஏற்படும். அவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் நலனில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அப்படி இதை வற்புறுத்தினால் இதை எதிர்க்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுக்கு மேலவையில் இடம் தரவேண்டும், அதிலும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இடம் தரவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது மன்றத்திலே கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எதிர்த்த அங்கத்தினர்கள் சில காரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்கள் எவ்வளவு பொருத்தம் அற்ற காரணங்கள் என்பதைப் பற்றி மட்டும் கூறி என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

உள்ளோக்கம் கற்பிக்க, உண்மையில் ஆசிரியர்களுக்காகப் பாடுபடுவதற்காக அல்ல—நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தாராகிய நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடினோம். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் மறுத்து விட்டார்கள் என்று தேர்தலில் தங்களுக்கு ஒரு நிலையை உண்டாக்கிக்கொள்ளக் கொண்டு வந்ததே யொழிய வேறு அல்ல என்று ஒரு காரணம் கூறப்பட்டது. உண்மையிலேயே அந்தக் காரணம் அல்ல. அப்படியே அது உள் நோக்கமாக இருந்தால், அந்த உள்நோக்கத்தைப் பயனற்றதாக ஆக்க, நீங்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தீர்கள், நாங்கள் அதை ஆதரித்து விட்டோம் என்ற முறையில் அதை ஆதரித்து விட்டு, தேர்தல் அளவில் யாருக்கும் அதனால் பலன் இல்லை என்ற நிலையை உண்டாக்கி இருக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் புகுந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அரசியல் புகுந்துவிடும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் இங்கே பணிவோடு கனம் முதல் அமைச்சருக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். அது ஒரு காரணம்தான் இதை மறுப்பதற்கு என்றால்,

5th August 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மேலவையிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் தேர்தல் முறையில் வந்தவர்கள் அல்ல, ஒரு சிலருடைய அறிவு தேவை என்ற காரணத்திற்காக நியமன முறையை வைத்திருக்கிறோம், அந்த முறையில் நியமனம் செய்வது என்ற நிலையை கனம் முதல் அமைச்சரும் அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும். தேர்தல் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு அச்சம். ஆசிரியர்கள் நல்லது, தீயது என்று அறிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால் பணத்திற்கோ இனத்திற்கோ அடிமையாகாமல், தேர்தல் நேரத்தில் எந்த இயக்கத்தின் போக்கு நல்ல போக்கு என்று அறிந்து வாக்களிப்பார்கள். அப்படி வாக்களிக்கும் காரணத்தினால்.

MR. SPEAKER: It is an aspersion against other voters.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: அப்படி வாக்களிக்கும் காரணத்தினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இருக்கிறவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்து விடுகிறார்கள். அந்த அச்சம் ஆளும் கட்சியினருக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்கு இடம் கொடுக்காத வகையில் அவர்களாக நல்ல ஆசிரியர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து, இப்போதுகூட ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, விருது வழங்குகிறார்கள், பட்டம் வழங்குகிறார்கள், அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு கல்வி இயக்குனரையும் மற்றவர்களையும் கொண்ட குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை நியமனம் செய்து அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புக் கொடுத்தால் அதை மறுக்கவில்லை. தேர்தல் மூலமாகத்தான் ரைவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. நியமன முறையில் வருகிற நேரத்தில் ஓரளவுக்கு அரசியல் கண்கொண்டு நம் சார்பாக இருக்கிற ஆசிரியர்கள் யார் என்று அவர்களே பார்த்து வைத்து விடலாம். அகவே, இதில் அரசியல் புகுந்து விடும் என்ற அச்சம் தேவையில்லை என்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் இல்லையே, என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இல்லை, போலீஸ்காரர்களுக்கு இல்லை, ஆகவே இவர்களுக்கு மட்டும் தனித் தொகுதி வேண்டுமா என்று சொல்லுகிற வாதம் நல்ல வாதமாகாது. அவர்களுக்குத் தேவையில்லை என்ற காரணத்திற்காக இது தேவையில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதிலும் திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அம்மையார் அவர்கள் தங்களுக்கு, பெண்களுக்கு தனித் தொகுதி வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்களில் பெரும் பகுதி இப்பொழுது பெண்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஆரம்ப ஆசிரியர்களில் பெரும் பகுதி பெண்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நோக்கம் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாக பெண்களை பணிபுரியவேண்டும் என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்துவிடுமானால், ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சார்பிலே மேலவையில் இடம் பெறுகிறவர்கள் முழுக்க முழுக்க பெண்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இந்த நிலையை அவர்கள் எண்ணிப்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3th August 1965]

பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்தக் காரணத்தைக் காட்டி இந்தத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

மற்றும், இங்கு வந்துவிட்டால் அவர்களுடைய வேலை கெட்டு விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை ஆசிரியர்களும் வாக்களித்து அனுப்பினால் இங்கு வரப்போகிற ஆசிரியர் இருவர்தான். இருவர் இங்கு வருவதினால் வேலை கெட்டுவிடும் என்று சொல்லுவது சரியான வாதமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அதிலும், ஆண்டு முற்றிலும் இங்கே வேலை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. நம்முடைய அவையாவது கொஞ்ச நாட்களுக்கு கூடுதலாக கூடுகிறது. மேலவை நம்மைப்போல் அவ்வளவு நாட்கள் கூட கூடுவதில்லை. ஆகவே, அந்த நிலையில் அவர்களுடைய வேலை கெட்டுவிடும் இங்கு வருகிற காரணத்தினால் என்று சொல்வது சரியான வாதம் ஆகாது என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

பணிபுரிந்த ஆசிரியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் இங்கு, அவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய சார்பில் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. நாங்களும் ஒரு காலத்தில் ஆசிரியர்களாக பணி புரிந்தோம். ஆனால், அன்றைய நிலைக்கும், இப்பொழுது இருக்கிற நிலைக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆசிரியர் துறையில் புதிய புதிய திட்டங்கள் வருகின்றன, புதிய புதிய அரசாங்க உத்தரவுகள் வருகின்றன. அந்த சிக்கல்களைப் புரிந்து கொண்டு எங்களால் அவர்கள் சார்பில் பணிபுரிய முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய குறைகளை சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர்களாக பணி புரிந்தவர்கள் பலர் சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இந்த பணியை புரியக்கூடும் என்று சொல்லுவதும் பொருத்தமாக இருக்காது.

மேலவையே வேண்டாம் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றி எங்கள் தலைவர் நாவலர் அவர்களும், நண்பர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களும் எடுத்துரைத்தார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேலவை வேண்டும் என்ற கருத்தை அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர் தொகுதி தேவையில்லை என்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் மிகவும் நடுக்கத்தோடு, அச்சத்தோடு தயக்கத்தோடு சொன்னார்கள். காரணம், அவர்கள் ஆசிரியர் தொகுதி தேவை என்பதை உணர்கிறார்கள். முடிவுகூட இல்லை. 'திங்கிங்' தான், 'திங்கிங்' தான் என்று பல முறை சொன்னார்கள். ஆசிரியர் தொகுதி தேவை என்பதை நன்றாக உணர்ந்த காரணத்தினால், ஆசிரியர் தொகுதி தேவை என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, அங்கே தனியாக இப்படிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு தனித்தொகுதி

5th August 1965]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இருக்க வேண்டும் என்பதை மறுப்பதற்கு நல்ல காரணம் காட்ட முடியாது. அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப் பற்றி, ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலையை அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கண்டு கேட்பதைவிட, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியே நேரிடையாக தங்களுடைய நிலையை அறிந்து, தங்களுடைய கொள்கையை தாங்களே எடுத்துச்சொல்வதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்காதா என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கிற ஆசிரியர்கள், மேலவையிலே இருப்பவர்கள் தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து வந்தவர்கள்தான். இப்பொழுது இருக்கிற ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் அரசாங்கப் பள்ளியில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை. இப்பொழுது தனியார் இடத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களும் வரலாம். அதுகூட தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட பதவிக்கு வரக் கூடியவர்களுக்கு விலக்கு அளிப்பது என்ற முறையில் அரசாங்கம் இட கொடுத்தால், அந்த இடப்பாட்டுக்குக்கூட இடம் தராது. ஆக, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய காரணங்களோ, அல்லது ஆளும் கட்சியினர் கூறிய காரணங்களோ சரியானதாக இருக்காது, சரியான காரணங்கள் ஆகாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலிருந்து நண்பர் திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். இதுதான் முழுக்க ஆளும் கட்சியின் உள்ளத்தை காட்டுகிறது. எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள், அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா என்ற முறையில்தான் மற்றவர்கள் இதை மறுத்தார்களே தவிர, அவர்களுடைய உள் நோக்கம் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்பதுதான். சூரனைப் பணியவேண்டும் என்ற எண்ணம் முருகனுக்கு இருந்தாலும், மானம் தடுத்தது என்ற கருத்து கந்த புராணத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : முருகனுக்கு அல்ல, சூரனுக்கு என்று சொல்லுங்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : முருகனைப் பணியவேண்டும் என்ற எண்ணம் சூரனுக்கு வந்தாலும் மானம் தடுத்த காரணத்தினால் சூரன் பணியவில்லை என்ற கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது போல், எதிர்க்கட்சிக்காரர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக இதை மறுப்பதாக இருந்தால், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரத் தேவையில்லை, நியமன முறையில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு மேல் அவையிலே தனித் தொகுதி கொடுக்க நான் வழி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[5th August 1965]

வகை செய்கிறேன்' என்று உறுதிமொழி கொடுத்தால் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை. அப்படி உறுதி மொழி கூறவில்லை என்றால் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு, ஆளும் கட்சியினரும், மற்றவர்களும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நியமனம் செய்வது கவர்னர் அவர்களுடைய பொறுப்பு. அதைப்பற்றி நான் உறுதிமொழி கூறுவது முறையல்ல. ஆனால் அரசாங்கம் கவர்னர் அவர்களுக்கு யார் யார் தகுதி பெற்றவர்கள், யார் யார் இருக்கவேண்டியவர்கள் என்று ஆலோசனை கூறுவது உண்டு. அதிலே முக்கியமாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஆசிரியர் தொகுதி இப்பொழுது இருப்பது கூட எடுபட்டுவிடுமோ என்ற நிலையில், ஆசிரியர் ஒருவரை நியமனம் செய்வது நல்லது, அவசியம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதற்கு இயன்ற அளவுக்கு நான் யோசனை கூறுவேன் கவர்னர் அவர்களுக்கு. அப்படி ஒரு ஆசிரியர் சட்டமன்றத்தில் நியமனம் பெறுவார் என்ற நிலையிலே, அவர் அந்த நியமன ஸ்தானத்தில் இருக்கிற நிலையிலே ஆசிரியர் பணியை அவர்கள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அப்படி நிறுத்திக் கொண்டு சட்டமன்றத்தில் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கலாம் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து.

MR. SPEAKER : I will now put the resolution of the hon. Member, Sri Pulavar Govindan, to the vote of the House.

The question is—

“ This House recommends to the Government to move the Government of India to bring in necessary legislation under Article 171 (2) of the Constitution or amend sub-clause (c) of clause 3 of Article 171 of the Constitution to provide a separate Constituency for elementary school teachers in the Legislative Council ”.

The resolution was put and lost.

(3) Declaration of all the languages mentioned in the Eighth Schedule as National Languages of India.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ This House recommends to the Government of India that all the languages referred to in the Eighth Schedule be declared as National Languages of India by suitably amending the Constitution of India. ”

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ‘ அமெண்டட் பாரத்தில் ’ மூவ் பண்ணியிருக்கிறார்களா ?